SADRŽAJ

IZLOŽBENI KALENDAR

Izložbeni kalendar 2

IZ UDRUGA

U Vrioviticu ste uvijek dobro došli 3
Održana Skupština Hrvatskog saveza 7
30'. Godišnjica udruge "Trešnjevka" - Zagreb 10
Godišnja skupštine Udruge "Vukovar 1955" 11
Obilježeno uspješnih dvadeset godina Međimurske lastavice 12
Iz udruge za uzgoj i zaštitu malih životinja - Velika Gorica 2005. 13
Udruga uzgajatelja malih životinja "Šampion" Karlovac 15

IZLOŽBE

V. Međužupanijska izložba golubova, peradi, kunića i ptica - Zabok 2006. 15
XIV. Izložba King-kluba Hrvatske - Bizovac, 12.-14. siječnja 2007. god. 18
Specijalka kingova u Mađarskoj Harkany 5.-7. siječnja 2007. god. 19
X. Međužupanijska izložba malih životinja Dakovo - 2006. 20
15. županijska izložba malih životinja "Mali uzgajatelj" Bjelovar 22
Pogled iz Kuta 24

JESTE LI ZNALI

Durek i Katica - hrvatska tradicija na pragu izumiranja 27
Starinski gušan 28

AKTUALNO

Inicijativa za osnivanje kluba prevrtača 30
KUG "Zagrebački prevrtač" Starozagrebački prevrtač - radni standard 31

GOLUBARSTVO

Život sa goluboima 32
Bernard Bischoff - višestruki majstor uzgoja i europski prvak 33
Obrnitokrilni gušan - Porijeklo i pasminske karakteristike 34
Posjet Somboru 36

PERADARSTVO

Holandska patuljsta kokoš 37

KUNIĆARSTVO

Angora - Kunić uzgoj i proizodnja vune 38

PTIĆARSTVO

Kanarinci boje - Eumski kanarinci 43
Ptice, egzote, papagaji, krletke... 44
Posjet uzgajatelju Danijelu Platiši 46

U SPOMEN 47

OGLASI

Oglas 48

IZLOŽBENI KALENDAR

Hrvatski izložbeni kalendar

1. Bjelovar…….16. državna izložba malih životinja……07. – 09. prosinac 2007.
2. Vukovar……..3. državna izložba mladog uzgoja…..30 studeni – 02. prosinac 2007.
3. Virovitica…….25. – 27. siječanj 2008.
4. Branjin Vrh…….specijalka kingova i maltezera……01. – 02. prosinac 2007.
5. Branjin Vrh……..22. – 23. prosinac 2008.
6. Ivanec……04. – 06. siječanj 2008
7. Bizovac...……..11. – 13. siječanj 2008.
8. Osijek……6. specijalka maltezera…..……...11. – 13. siječanj 2008.
9. Virovitica……specijalka strukturnih golubova……01. – 03. veljače 2008.
10. Novska……..……..05. – 06. siječanj 2008.
11.Velika Gorica 2005..……..14. – 16. prosinac 2007.
12. Belišće……02. – 04. studeni 2008.
13.Ivanić Grad……...11. – 13. siječanj 2008.
14. Belišće.....02. – 03. studeni 2007.
15. Nedelišće.....28. – 30. prosinac 2007.
16. Turčin.....14. – 16. prosinac 2007
17. Velika Gorica „Turopolje“.....11. – 13. siječanj 2008.

Europske specijalne izložbe

1. Engleskih velikih i patuljastih gušana…Virovitica (HR)…25. – 27. siječanj 2008.
2. Danciških visokoletača……Köln (D)……23. – 25. studeni 2007.
3. Kratkokljunih galebića……..Köln (D)……23. – 25. studeni 2007.
4. Gentskih gušana……Köln (D)……23. – 25. studeni 2007.
5. Francuskih domaćih……..Metz (F)……08. – 09. prosinac 2007.
6. Komaronskih prevrtača……Dachau (D)….05. – 06. siječanj 2008.
7. Sisačkih prevrtača……Dachau (D)…05. – 06. siječanj 2008.
8. Kineskih golubova (galebića)……Herford (D)..12. – 13. siječanj 2008.
9. Perikera……Schopfloch (D) 18. - 20. siječanj 2008.
10. Bečkih i budimpeštanskih letača……Barleben (D)…16. – 27. siječanj 2008.

IZLOŽBENI KALENDAR

Nationaler Schaukalender 2007 / 08
National shows for pigeons 2007 / 08
Expositions National 2007 / 08

Belgien

Bosnien-Herzegowina

Dänemark

Fredericia (?) 12./13.01.2008 Nationale Taubenschau

Deutschland

Hannover 27./28.10.2007 Deutsche Junggeflügelschau (Geflügel und Tauben)
Leipzig 07./09.12.2007 Deutsche Rassetaubenschau
Dortmund 14./16.12.2007 89. Nationale Rassegeflügelschau (Geflügel und Tauben)

Frankreich

Montlucon 24./25.11.2007 Nationale Taubenschau

Großbritanien

Westbridgford 10.11.2007 Jungtaubenschau
Pickering/North Yorkshire 01./02.12.2007 Nationale Taubenschau

Italien

Piacenza 12./13.01.2008 Nationale Taubenschau

Kroatien

Bjelovar 07./09.12.2007 Nationale Kleintierschau (alle Sparten)

Niederlande

Enschede 01./03.12.2007 ONETO Kleintierschau (alle Sparten)
Utrecht 21./23.12.2007 AVICORNI (Nationale Kleintierschau)
Zuidlaren 04./06.01.2008 NOORDSHOW (alle Sparten)

Norwegen

Haugesund 01./02.12.2007 Herbstschau
Stavanger 25./27.01.2008 Nationale Taubenschau

Österreich

Tulln 17./18.11.2007 Imtern. Kröpferchampionat
Ried am Inn 08./09.12.2007 17. Bundesjungtierschau (alle Sparten)

Polen

Rumänien

Schweden

Malmö 03./04.11.2007 Herbstausstellung
Sölvesberg 19./20.01.2008 Jungtierausstellung

Schweiz

Zofingen 08./09.12.2007 Nationale Taubenausstellung
Mauensee 05./06.01.2008 Jungtaubenausstellung

Serbien

Slowakei

Nitra 29./30.09.2007 Internationale Jungtaubenausstellung
Nitra 30.11./01.12.2007 Nationale Kleintierschau (Alle Sparten)

Slowenien

Spanien

Tschechien

Lysá nad Labem 16./18.11.2007 Nationale Kleintierschau (alle Sparten)
Prag 21./23.11.2008 Nationale Kleintierschau (alle Sparten)

Ungarn

Nagyatách 10./11.11.2007 Jungtierausstellung (Tauben und Geflügel)
Dabas 15./16.12.2007 Nationale Jubiläums-Kleintierschau (alle Sparten)

USA

Mount Clemens/Mi 23./25.01.2008 Nationale Taubenschau

Gospodin Herman Stroblmair iz Austrije i Željko Šerepac

Gospodin August Heftberger i Željko Šerepac

Željko Šerepac i predstavnik saveza Vojvodine

Otvorenje 15. državne izložbe u Virovitici

Održana Skupština Hrvatskog saveza

Zabok mirni zagorski grad ugostio je ove godine delegate naših Klubova, Društava i Udruga članica Hrvatskog saveza. Povod je održavanje redovne izvještajne Skupštine Hrvatskog saveza udruga uzgajatelja malih životinja. Na Skupštini su bila 74 delegata iz 38 članica Hrvatskog saveza. Niti velik niti mali broj, ali dovoljno da bi Skupština mogla donositi važeće odluke. Nakon uvodnog pozdrava i minute šutnje, usvojen je Dnevni red po kojem se dalje nastavilo raditi. Izvještajne godišnje skupštine su po svom sadržaju uglavnom jednolične i na istima se prezentira djelovanje Hrvatskog saveza čitanjem izvješća. Izvješće o radu Hrvatskog saveza podnio je tajnik V.Pavin, a program rada za narednu godinu predložio je predsjednik Ž.Šerepac. Izvješće o radu Zbora sudaca (jednog od stručnih tijela Hrvatskog saveza) podnio je predsjednik Zbora sudaca V.Vostrel, a isto je statističkim pokazateljima iz protekle izložbene sezone potkrijepio tajnik Zbora sudaca V.Pavin. Blagajničko izvješće je podnio blagajnik J.Šimunović, koji je u tijeku održavanja Skupštine delegatima podijelio pedesetak komada istog izvješća. Izvješće Nadzornog odbora podnio je predsjednik Nadzornog odbora M.Kokorić, a izvješće sa 15. državne izložbe malih životinja koja je ove godine održana u Virovitici podnio je tajnik Udruge «Golub» Virovitica T.Vuk. Izvješće sa 4. državne izložbe domaćih pasmina, koja je održana u Donjoj Dubravi podnio je predsjednik Udruge «Međimurska lastavica M. Zvonar. O podnesenim izvješćima diskutiralo se, a u diskusiju su se aktivno uključili M.Pavišić (Društvo za uzgoj i zaštitu malih životinja Velika Gorica 2005), D.Krešić (Klub uzgajivača Zagrebačkog prevrtača), S.Babić (Udruga uzgajatelja malih životinja «Turopolje»), J.Bertinovec (Udruga za uzgoj malih životinja «Mali uzgajivač» Dugo Selo), Z.Marinčević (Udruga uzgajatelja malih životinja «Turopolje»), V.Vostrel (predsjednik Zbora sudaca), J.Šimunović (blagajnik Hrvatskog saveza), V.Pavin (tajnik Hrvatskog saveza) i Ž. Šerepac (predsjednik Hrvatskog saveza). Diskusije su bile konstruktivne, vezane uz konkretne pojave, uz prijedloge na temelju kojih je provedena rasprava i doneseni zaključci. Nakon provedene diskusije, izvješća su usvojena kao i Program rada za naredno razdoblje. Tajnik V.Pavin pročitao je podnesene zamolbe za dodjelu organizacije 3. Državne izložbe mladog uzgoja i 16. Državne izložbe. Nakon obrazloženja, dodijeljena je organizacija 3. Državne izložbe mladog uzgoja Hrvatskoj udruzi za uzgoj i selekciju malih životinja «Vukovar» iz Vukovara, a organizacija 16. Državne izložbe malih životinja dodijeljena je Udruzi za uzgoj malih životinja»Mali uzgajatelj» Bjelovar iz Bjelovara. Kandidaturu su u ime organizatora obrazložili D.Vujčić i I.Herman (Udruga iz Vukovara) i D.Platiša i M.Rakovčan (Udruga iz Bjelovara), a nakon dodjele organizacije i zahvalili na ukazanom povjerenju. 3. Državna izložba mladog uzgoja održat će se 23., 24., i 25. studenog 2007. godine u Vukovaru, a 16. Državna izložba malih životinja održat će se 07., 08., i 09. prosinca 2007. godine u sajamskim objektima u Gudovcu kraj Bjelovara. Tijekom održavanja Skupštine, delegatima je ponuđen pisani tekst prijedloga novog Statuta Hrvatskog saveza. Nakon kraće diskusije u vezi sa prijedlogom Statuta donesen je Zaključak da se u Društvima, Klubovima i Udrugama članicama Hrvatskog saveza provede diskusija na temu prijedloga Statuta, te da se konkretni prijedlozi od strane istih, a do početka izložbene

Sa redovne godišnje skupštine u Zaboku

Dopredsjenik saveza I. Vrbat i V. Pavin

Predsjednk zbora sudaca V. Vostrel

Predstavnik organizatora 15. državne izložbe T. Vuk

Blagajnik saveza J. Šimunović

sezone (listopad 2007. godine) dostave tajniku Hrvatskog saveza. Članice koje nemaju novih prijedloga već su suglasne sa izvornim prijedlogom Statuta potrebno je da o tome izvjeste tajnika V. Pavin.

Jednoglasno je donesena odluka o prijemu tri udruge i dva Kluba u članstvo Hrvatskog saveza. U članstvo su primljeni Klub uzgajatelja malih životinja «Slavonac» iz Kaptola, Klub uzgajivača fazana i vodene peradi Hrvatske, Udruga za uzgoj i zaštitu malih životinja «Feniks» iz Borova, Udruga uzgajatelja malih životinja «Zadarski prevrtač» iz Zadra i Udruga za razvoj i zaštitu kunića, ptica i peradi iz Varaždina. Hrvatski savez udruga uzgajatelja malih životinja sada u svom sastavu ima 70 članica. Na 15. Državnoj izložbi održanoj u Virovitici natjecale su se i naše udruge. Ove godine najuspješnija je bila Udruga «Golub» Virovitica, a nagradu za osvojeno prvo mjesto primio je tajnik Udruge Tihomir Vuk. Drugo mjesto osvojila je Udruga za uzgoj malih životinja Nedelišće, nagradu je primio predsjednik Udruge Petar Krištofić. Treće mjesto osvojila je Udruga «Baranja» iz Belog Manastira, a nagradu je primio predsjednik Udruge Adam Sović. Čestitke i četvrto plasiranoj udruzi «Međimurska lastavica» iz Donje Dubrave. Od strane Hrvatskog saveza dodijeljene su Zahvalnice Udrugama i pojedincima za doprinos i unapređenje uzgoja malih životinja. Zahvalnice su uručene Ivanu Marinovu, Športskoj udruzi za uzgoj i zaštitu golubova, kunića, peradi i ptica «Varaždin 1976» (30 godina uspješnog djelovanja) Zahvalnicu u ime udruge primio je Julije Toplak, Udruzi uzgajivača malih životinja «Trešnjevka» iz Zagreba (30 godina uspješnog djelovanja) Zahvalnicu u ime udruge primio je Milivoj Galeković, Udruzi uzgajivača malih životinja «Golub» Virovitica iz Virovitice (30 godina uspješnog djelovanja) Zahvalnicu u ime udruge primio je Tihomir Vuk, i Udruzi uzgajivača malih životinja «Međimurska lastavica» iz Donje Dubrave (20 godina uspješnog djelovanja) Zahvalnicu je u ime udruge primio Miljenko Zvonar. Na prijedlog Zdravka Marinčevića (Udruga uzgajatelja malih životinja «Turopolje» Velika Gorica) usvojen je Zaključak da se Izvješća o kojima se na Skupštini raspravlja u buduće dostavljaju svim članicama 30 dana prije održavanja Skupštine Hrvatskog saveza. Tijekom otvorene diskusije o raznim temama, bilo je

i prijedloga o kojima će na sljedećoj sjednici raspravljati članovi Izvršnog odbora Hrvatskog saveza. U godini u kojoj Hrvatski savez udruga uzgajatelja malih životinja obilježava 30 godina uspješnog djelovanja (Hrvatski savez je osnovan 1976. godine, a tijekom 1977. godine i upisan u registar udruga), želimo svim članicama uspjeh u radu, a uzgajateljima uspjeh u uzgoju.

Željko Šerepac

Zahvalnicu Hrvatskog saveza prima predstavik udruge iz Virovitice, T. Vuk

Miljenko Zvonar iz Donje Dubrave također prima zahvalnicu Hrvatskog saveza

U ime udruge Varaždin Zahvalcu je primio J. Toplak

Petar Krištofić prima nagradu za osvojeno 3. mjesto na državnoj izložbi, udruge iz Nedelišća

Zahvalnicu prima predstavnik "Trešnjevke" M. Galeković

Adam Sović, predstavnik "Baranje" prima nagradu za osvojeno 2. mjesto

30'. GODIŠNJICA UDRUGE "TREŠNJEVKA" -ZAGREB-

Udruga uzgajivača malih životinja „Trešnjevka“ iz Zagreba organizirala je godišnju skupštinu svojih članova dana 19.02,2007 god. u 18 sati u prostorijama naše Udruge. Na sastanku se odazvalo dvadesetak članova, te gosti - prestavnici naših prijateljskih udruga.

Ove godine naša Udruga slavi 30. godišnjicu djelovanja. Tom je prilikom uručeno mnogobrojne zahvalnice Udrugama za svoj doprinos u našem razvoju, te im se i ovom prilikom posebno zahvaljujemo na pomoći: Velika Gorica, Turopolje, Zagreb 1925, Hrvatskom Savezu, Zabok 2000, Ogulin..... Ovo okupljanje organizirano je prvenstveno radi druženja udruga i naših članova, razmjene svojih iskustava, prezentiranje web stranice: **www.uumz-tresnjevka.hr** i razmjene malih životinja.

Dnevni red se sastojao od šest točaka. Sjednicu je vodio predsjednik Udruge gosp. Milivoj Galeković, tajnik gosp. Branko Radovečki te blagajnik Udruge gosp. Branko Uroić. Jedna od točaka devnog reda bila je i problematika organiziranja sljedećih izložbi na području grada Zagreba. Da bi se organizirala izložba na Velesajamskom prostoru potrebno je izdvojiti 45000 kn za najam prostora, što je sada u ovim trenucima, bez udruživanja ostalih Udruga gotovo nemoguće.

Par riječi dobrodošlice i zahvale na diplomama rekli su i naši gosti, u ime Hrvatskog saveza gosp. Ivica Vrbat te prestavnik Udruge „Turopolje“ gosp. Mihael Pavišić koji je obratio posebnu pažnju da je budučnost svih Udruga na mladeži. Sve je manje današnje mladeži okupljeno oko malih životinja.

Poslije sastanka je priređen bogati domjenak, gdje su članovi prepričavali svoje događaje sa proteklih izložbi, te problematiku oko uzgoja malih životinja.

Krešimir Bošković

Članovi udruge "Trešnjevka" zagreb

Milivoj Galeković i Ivica Vrbat

Domjenak poslije skupštine

Godišnja skupština Udruge „Vukovar 1955“

Godišnja skupština Udruge “Vukovar 1955“ održana je u prostorijama restorana lovačkog doma u Vukovaru dana 24. ožujka 2007. godine s početkom u 17 sati na koju se odazvalo 40-tak članova naše Udruge. Otvorenje skupštine započeto je minutom šutnje za sve žrtve domovinskog rata koji su ujedno bili i članovi naše Udruge.

Dnevni red se sastojao od deset točaka. Dnevni red su po točkama prestavljali gosp. Zlatko Menges ujedno i predsjednik naše Udruge koji je govorio o radu u protekloj godini npr. prestavljanje Vukovarskog kokošastog na 25. Evropskoj izložbi u Leipzigu gdje su ostvareni izvrsni rezultati i smjernice za daljnji rad sa pasminom; kupnja 1050 izložbenih kaveza za golubove; kupnja autoprikolice za potrebe prijevoza malih životinja po izložbama; organizirana putovanja na državnu izložbu u Virovitici; Izvješće o radu udruge je iznjeo gosp. Vladimir Menges.

Jedna od točaka dnevnog reda je bila i prezentacija web - stranice naše Udruge koja je u izradi i nadamo se da će poslije 01.07 ove godine biti aktivna. Web strancu je prezentirao Krešimir Bošković, te njezin naziv biti će: www.vukovar1955.hr.

Ovdje je posebno napomenuto da ova web stranica neće biti samo stranica naše Udruge već će svaki naš član imati jedan svoj link na njoj gdje će on prezentirati svoj rad, svoje slike malih životinja, uspjehe i sl. kao sastavni dio naše stranice.

Plan rada za tekuću godinu je iznio gosp. Zlatko Menges i prestavio ciljeve i sadašnje aktivnosti u Udruzi npr. izrada monografije „75' godina uzgoja malih životinja u Vukovaru“ koja je naveliko već u izradi; plan održavnja državne izložbe mladih životinja koja bi se održala u našem gradu 7. 8. i 9.12. 2007. te razna okupljanja i druženja te narudžba prstenja za sljedeću godinu.

Ovom prilikom je primljeno i osam novih članova u Udrugu, od kojih su troje mladih što nas osobito veseli.

Članovi Udruge su i nakon onog službenog dijela ostali zajedno uz vrhunski čobanac (svakako treba pohvaliti kuhare: gosp. Zorana Paktera i gosp. Biki Đuro) te raznog pića do kasnih sati uz razne priće o malim životinjama, uspjesima sa izložbi i sl.

Krešimir Bošković

Domjenak poslije skupštine

Radno predsjedništvo

Članovi udruge na skupštini

Krešimir Bošković

Obilježeno uspješnih dvadeset godina Međimurske lastavice

Dana 17.03.2007. održana je jubilarna 20. godišnja skupština Udruge uzgajivača malih životinja „Međimurska lastavica“ Donja Dubrava.

Prikladni izvještaj o radu u proteklih 20 godina iznio je aktualni predsjednik udruge i jedan od petorice osnivača udruge Zvonar Miljenko.

Osnivači udruge su Ivan Špicar iz Kotoribe, Rok Mustač iz Svete Marije, Vladimir Globlek i Vladimir Čižmešija iz D. Dubrave i Miljenko Zvonar iz D. Vidovca koji su primili posebne nagrade, a 20 prvih članova (još od 1987. godine) posebna priznanja: Ivica Međimurec, Branko Horvat, Đuro Golubić, Mijo Vargek, Mijo Kunaj, Franjo Zvonar, Vladimir Čižmešija, Vinko Zvonar, Dragan Matulic, Željko Švenda, Andrija Vučenik, Alojzije Zvonar, Josip Fundak, Goran Čižmešija, Đuro Zvošec, Zdravko Vargek, Ivan Špicar, Franjo Zadravec i Miljenko Zvonar.

Uzvanici na godišnjoj skupštini "Međimurske lastavice"

Na jubilarnoj skupštini zahvalnice su uručene Osnovnoj školi Donja Dubrava, Udruzi uzgajivača malih životinja «Nedelišće» te Hrvatskom savezu uzgajivača malih životinja u čije ime se skupu sa čestitkama i riječima zahvalnosti obratio Ivica Šoltić.

Izvješće podnosi predsjenik udruge Miljenko Zvonar

Uistinu, udruga „Međimurska lastavica“ je jedna od raritetnih udruga koje su svojom posebnošću obilježile prijelaz milenija. Udruga u ovih 20 godina postojanja ne samo da je očuvala nekoliko domaćih pasmina životinja od izumiranja (kokoš hrvatica, dravska guska, veliki bijelo-opaljeni kunić, mali međimurski pas) nego je iznjedrila i nove pasmine koje su danas priznate ili u formiranju (od golubova međimurska lastavica i starinski gušan, od kunića veliki crveno-opaljeni kunić i veliki crno-opaljeni kunić, međimurska kokoš i nekoliko pasmina u razvoju). Ukupno članstvo broji preko 110 članova, njih tridesetak je vrlo aktivno.

Članstvo koje broji trocifrenu

brojku (preko 100) konačno očekuje i rješavanje «stambenog» pitanja na prostoru Općine Donja Dubrava. Naime, ove godine očekuje se ishođenje sve potrebne dokumentacije za izgradnju Doma Međimurske Lastavice.
U slavljeničkom ozračju istaknuti su najsvjetliji trenuci iz povijesti udruga poput osvajanja europskih titula pojedinaca, do osvajanja ekipnog prvaka države. Udruga posljednjih 6 godina ekipno uvijek osvaja 1. – 3. Mjesto na državnoj razini natjecanja. Dalje se potiče uzgoj i promicanje hrvatskih izvornih vrsta domaćih životinja. Predsjednik udruge dao je zasebno izvještaj o radu u protekloj godini kada su se postigli vrijedni rezultati na državnoj izložbi te se sudjelovalo na europskoj izložbi u Leipzigu. Učinjene su potrebne pripreme za izgradnju Doma, koji je osmišljen kao centar uzgoja hrvatskih izvornih pasmina malih životinja. Skupštinu je manirama iskusnog moderatora vodio gdin Đuro Golubić....

Bojan Zvošec

Vladimir Čižmešija i predsjenik udruge Miljenko Zvonar

Zahvalnice za doprinos radu udruge primili su mnogi članovi

Iz udruge za uzgoj i zaštitu malih životinja Velika Gorica 2005.

Na 15.Državnoj izložbi malih životinja u Virovitici članovi Društva za uzgoj i zaštitu malih životinja Velika Gorica 2005. sudjelovali su sa 5 izlagača i izložili ukupno 35 eksponata. Našoj udruzi ovo je druga državna izložba od osnutka i na njoj smo postigli još bolje rezultate nego na prvoj u Bjelovaru.Naime u Bjelovaru su naši članovi osvojili dvije titule šampiona i dvije nagrade organizatora.U Virovitici članovi su osvojili pet titula šampiona i jednu titulu majstor uzgoja. Šampione su osvojili:

Zlatko Kos-bački prevrtač (žuta)
Zlatko Kos-bački prevrtač (crna)
Miro Krstanović-bački prevrtač (crna)
Željko Glagolić-bečki kunić (plava)
Mihael Pavišić-zagrebački prevrtač (plava)
Željko Glagolić- Hrvatski majstor uzgoja- kolekcija bečki kunić (plava)

Moram reći da smo iznimno ponosni na ostvarene rezultate i nadamo se još boljima na idućoj državnoj izložbi u Bjelovaru.
Ove godine održana je i naša prva međužupanijska i međugradska izložba malih životinja u Lukavcu. Sudjelovalo je 35. izlagača sa tristotinjak eksponata. Led je probijen i mi smo iznimno zadovoljni našom prvom izložbom, ujedno se ovim putem zahvaljujemo svima koji su sudjelovali na našoj prvoj izložbi a posebice
Udruzi ZABOK 2000. koja nam je posudila izložbene kaveze bez kojih bi bilo nemoguće organizirati izložbu.Ako neće biti

Skupština udruge Velike Gorice

Zagrebački prevrtač crni

Zagrebački prevrtač bijeli

Zagrebački prevrtač plavi

Zagrebački prevrtač bijeli

Zagrebački prevrtač plavi

problema i ove godine spremamo se organizirati izložbu koja bi se održala za Lucijske dane tj. dan grada od 13.-16.12.2007. Kako stvari stoje u društvenom domu u Okuju kraj Velike Gorice. Također su naši članovi sudjelovali na izložbama u Zaboku, Križevcima, Bjelovaru, Ivanić Gradu i Lukavcu, te ukupno osvojili 42 titule šampiona i tako nadam se pridonijeli promociji i napretku uzgoja malih životinja u Hrvatskoj.

Mihael Pavišić

IZ UDRUGA

Udruga uzgajatelja malih životinja“ŠAMPION“ Karlovac

Dana 21. 10. 2006. godine provedena je izborna sjednica Skupštine Županijske udruge „Šampion“ Karlovac. Na istoj je bilo nazočno 14 članova od 25 koji su svojom pozornošću pratili podnošenje izvješća o radu u protekloj godini. Nakon toga krenuli smo u relizaciju planova kroz sjednicu. Uvidjeli smo potrebu za novim nazivom Udruge te smo dosadašnji naziv Županijske Udruge „ŠAMPION“ Karlovac promjenili u novi naziv koji sada glasi: Udruga uzgajatelja malih životinja „ŠAMPION“ Karlovac, također smo promjenili sjedište Udruge koje sada glasi: S. VRAZA 45 A. S obzirom da statut udruge nije dosta dugo mijenjan uvidjeli smo potrebu da napravimo određene izmjene s kojima su se složili svi članovi Udruge i jednoglasno usvojili novi statut Udruge. Slijedio je izbor tijela upravljanja Udruge te je za članove Upravnog odbora u narednom četverogodišnjem mandatu izabrano sljedećih 5 kandidata:

1. Ljubomir Miljušević – predsjednik Udruge
2. Darinko Šimunac – dopredsjednik Udruge
3. Željko Turković – tajnik Udruge
4. Zoran Matijević – blagajnik Udruge
5. Ljubo Perić – član upravnog odbora

Nakon izabranog novog rukovodstva koje će voditi Udrugu naredne četiri godine, svim članovima Udruge obratio se novoizabrani predsjednik Ljubomir Miljušević te se zahvalio na ukazanom povjerenju i poziva na suradnju Upravni odbor kao i sve članove Udruge.

Željko Turković

IZLOŽBE

V. MEĐUŽUPANIJSKA IZLOŽBA GOLUBOVA, PERADI, KUNIĆA I PTICA - Zabok 2006. -

Izložbena hala u Zaboku

Prije punih godinu dana Udruga uzgajatelja malih životinja "Zabok 2000" obećala je da će nastaviti svoju tradiciju i da im neće IV. izložba biti i zadnja. Iako je Udruga Zabok osnovana prije 6 godina pokazala da je među jačim udrugama na ovom području i zajedničkim trudom svojih članova, ali i prijatelja napravila svoju V. Međužupanijsku izložbu malih životinja u dvorani Elektre od 03. do 05. studenog 2006. Zbog toga treba čestitati vodstvu udruge na čelu sa s predsjednikom Stjepanom Tisanić, dopredsjednikom Željkom Antonić, tajnikom Vladimirom Hržina, te blagajnikom Josipom Kožuh, koji su okupili članove udruge, motivirali ih i zajedničkim snagama organizirali u ovim teškim vremenima lijepu izložbu.

Izložba je opet okupila uzgajivače i ljubitelje svih vrsta

malih životinja iz sjeverozapadnog dijela Hrvatske kao npr.: iz Ivanca, Desinića, Lepoglave, Velike Gorice, Zagreba, Oroslavja, Križevaca, Daruvara, Krapinskih Toplica i drugih mjesta.

Posebna čast da bude predsjednik izložbe pripala je gosp. Tomici Poslek. Njegovo zalaganje i doprinos radu udruge najbolje je pokazan na ovoj izložbi svojom funkcijom predsjednika izložbe.

Na izložbi je bilo izloženo preko 450 golubova, 53 kunića, 55 peradi i 30 ptica. Cilj ove izložbe, a ujedno i udruge "Zabok 2000" bilo je da se izloži što veći broj autohtoni pasmina malih životinja. Od autohtonih vrsta golubova izloženi su zagrebački prevrtači 25 primjeraka, sisački prevrtači 46 primjeraka i dalmatinske zimovke 10 primjeraka; što je jako veliki broj za ovakvu izložbu.

Izložbu su ocjenjivali delegirani sudci od strane Zbora sudaca Hrvatskog saveza. Rukovoditelj suđenja bio je gosp. Većeslav Vostrel, međunarodni sudac i instruktor za perad. Golubove su ocjenjivali gosp. Željko Katović međunarodni sudac i instruktor za golubove; gosp. Damir Hrgović savezni sudac za golubove; Tomislav Blažev savezni sudac za golubove; i moja malenkost kao sudac ocjenjivač. Kuniće je ocjenjivao gosp. Branko Lončar savezni sudac za golubove; perad je ocjenjivao gosp. Kazimir Vujević međunarodni sudac za perad. Sudci ocjenjivači su svoj zadatak obavili bez zamjerki.

Hrvatski savez i naša udruga organizirali su polaganje ispita za suce ocjenjivače. Kandidati iz naše udruge bili su Stjepan Bukaić, Željko Antonić, Vladimir Hržina, Milan Nesek i Stjepan Tisanić. Putem ove petorice krenuo je i Tomislav Levanić koji počinje stažirati za suca ocjenjivača za perad.

Udruga "Zabok 2000" zahvaljuje se svim sponzorima a naročito poglavarstvu grada Zaboka na financijskoj pomoći te Elektri Zabok na velikom razumijevanju i ustupljenom prostoru.

I za kraj, htjeli bi ispred udruge pozdraviti i čestitati našem uvaženom dopredsjedniku Željku Antoniću na ostvarenim izuzetnim rezultatima na Europskoj izložbi malih životinja koja je održana od 08. do 10. 12. 2006. u Leipzigu. Željko je ostvario nevjerojatnih **379** bodova u kolekciji crnih srcastih sisačkih prevrtača od toga mu je jedan bio ocijenjen sa nevjerojatnih **97** bodova. Malen je broj ljubitelja malih životinja koji su barem jednom u životu posjetili takvu veliku izložbu, a još manje onih koji su izlagali na tim izložbama a da ne nabrajamo na prste ljude koji su ikad ostvarili nevjerojatnih 97 bodova sa svojim primjercima.

Šampionske primjerke su imali sljedeći uzgajivači , a ostali izlagači bili su zadovoljni sa nagradama organizatorima.

Golubovi :

Rimski golub : Josip Mendaš; Maruševac

Pomeranski gušani : Dragutin Zimić; Sv. Križ Začretje - dva šampiona

Engleski veliki gušan : Vladimir Darabuš; Varaždin - dva šampiona

Francuski monden : Adolf Bajsić; Lepoglava

Američki king : Ljudevit Bajsić; Lepoglava

Engleska modena : Nino Šarko; Bedekovčina

Kunić na izložbi u Zaboku

Hrvatski veliki bijelo opaljeni kunići na izložbi

Pomeranski gušan blijedo plavi

Pomeranski gušan blijedo žuti

Pomeranski gušan plavi

Američki divovski listonoša : Mirko Lokner; Zagreb
Njemački štraser : Ivan Bagi; Belec
Košoa : Antonio Hržina, V. Trgovišće
Indijska Lahora : Branko Radovečki; Zagreb
Miljenko Meljnjak; Gojanec-Vidovec
Maltezer : Fadil Brkić; Pušća
Listonoša : Stjepan Hižak; Križevci
Zvonimir Blažun; Pregrada
Dragana Hižak; Križevci
Milan Nesek; Krapinske Toplice
Stjepan Bezuk; Velika Gorica
Dalmatinska zimovka : Dominik Curman; Oroslavje - dva šampiona
Južnonjemački blijedi : Josip Piljek; Veliko Trgovišće
Šmalkandenski crnoglavi golub : Dragana Hižak; Križevci
Periker : Dragutin Flager; Oroslavje
Paunaš : Franjo Vran; Strmec
Petra Nesek; Krapinske Toplice
Gdanjski visokoletač : Branko Uroić; Zagreb
Starohlandski letač : Antun Bosec; Bedekovčina
Njemačka opatica : Tomica Poslek; Desinić
Sisački prevrtač : Željko Antonić; Desinić - tri šampiona
Matija Nesek; Krapinske Toplice
Tomica Poslek; Desinić
Bački prevrtač : Zlatko Kos; Hrašće - dva šampiona
Miro Krstanović; Velika Gorica - tri šampiona
Stjepan Bezuk; Velika Gorica
Mladen Luburić; Vrbovec - dva šampiona
Ante Krajinović; Zagreb
Karlo Rusovan; Pregrada
Zagrebački prevrtač : Zlatko Kos; Hrašće
Zdravko Marinčević; Velika Gorica
Stjepan Bezuk; Velika Gorica
Birmingenski prevrtač : Marijo Filipović; Zlatar Bistrica
Turski prevrtač : Marijo Filipović; Zlatar Bistrica
Grlice : Mario Španiček; Lepajci

Perad:
Orpington : Vladimir Županić; Lepoglava
Brama : Tomislav Levanić; Krapinske Toplice
Patuljasta holandska kokoš : Petra Nesek; Krapinske Toplice
Zlatni fazan : Milan Nesek; Krapinske Toplice

Kunići:
Belgijski orijaš : Branko Lončar; Ivanec
Drago Šoštar; Ivanec
Dražen Ferenec; Ivanec
Adolf Basarić; Lepoglava
Velika činčila : Julije Radovečki; Zagreb
Bečki plavi : Zlatko Huđ; Ivanec
Željko Glagolić
Tirinški kunić : Milan Basarić; Lepoglava

Ptice :
Kanarinac lipokrom : Željko Đugum; Oroslavje
Papiga tigrica : Dražen Ferenec, Ivanec

Krešimir Bošković

Bački prevrtač

Sisački prevrtač

Lahora

Listonoša

Danciški visokoletač

Šmalkaldenski crnoglavi

XIV. IZLOŽBA KING-KLUBA HRVATSKE BIZOVAC, 12-14. siječna 2007. god.

Izložbena hala u Bizovcu

14. izložba King kluba Hrvatske održana je u sklopu međugradske izložbe u Bizovcu. Izložbu je organizirala udruga iz Bizovca i King –klub Hrvatske. Radi što kvalitetnijeg suđenja ove godine je sudac bio iz Slovačke. Najpoznatiji uzgajivač a i sudac gospodin Skoromaslej Gabrijel golubove je ocjenjivao američkim načinom suđenje tj. eliminacijom.

Na izložbi je sudjelovalo 26 izlagača goluba kinga sa ukupno 337 eksponata. Dodijeljene su slijedeće titule -ŠAMPIONA- :

1. Bijeli mladi - 1:0 – Šimunović Josip
2. Bijeli mladi - 0:1 – Hegedušić Vladimir
3. Bijeli stari - 1:0 - Tadić Jozo
4. Bijeli stari - 0:1 - Šimunović Josip
5.Plavi mladi - 1:0 - Šimunović Josip
6.Plavi mladi - 0:1 - Šimunović Josip
7.Plavi stari - 1:0 - Šimunovič Josip
8.Plavi stari - 0:1 - Šimunović Josip
9. Kovani mladi - 1:0 - Kalamiza Slavko
10. Špricani mladi -0:1 - Kalamiza Slavko
11. Crni mladi -1:0 - Šimunović Josip
12. Crni mladi -0:1 - Kalamiza Slavko
13. Kovani mladi 0-1 - Kalamiza Slavko
14. A.O.C stari -0:1- Vit Milivoj
15. A.O.C.mladi 1:0 - DesančićMilan
16. A.O.C.mladi 0:1 - Hegedušić Vladimir
17. Crveni 1:0 - Fuks Mihajlo
18. Dominant crveni 1-0 – Tadić Jozo
19. Grizli -0-1 - Kalamiza Slavko
20. Grizli 1-0 _Kalamiza Slavko
21. Crni Stari 1-0 - Kalamiza Slavko
22. Crna Stare 0-1 - Kalamiza Slavko

Svi šampioni ušli su u «grand finale» .Eliminacijom golubova došli smo do konačnog poretka pa tako i do « GRAND ŠAMPIONA IZLOŽBE» Grand ŠAMPION izložbe je mlada crna ženka od Kalamiza Slavka dok je najbolji muški bio bijeli mladi u vlasništvu Šimunović Josipa.

Na izložbi je bilo prijavljeno 23 kolekcija između kojih se birao majstor uzgoja za 2006 godinu. U kolekciji je bilo 6 golubova . Zbrojem bodova dobili smo najbolju kolekciju na izložbi.

1. Hegedušić Vladimir -bijela kolekcija 570 bodova
2.Kalamiza Slavko- crna kolekcija 569 bodova
2.Kalamiza Slavko - kovana kolekcija 569 bodova
2.Šimunović Josip- bijela kolekcija 569 bodova

Najbolja kolekcija je u vlasništvu Hegedušić Vladimira iz Koprivnice koji je i ujedno postao MAJSTOR UZGAJIVAČA KINGOVA ZA 2006 GODINU.

King klub se ovim putem zahvaljuje društvu iz Bizovaca na gostoprimstvu i dobroj organizaciji izložbe.

Ove godine je izlagalo 26 izlagača pa se nadam da će nas slijedeće godine biti još više kako bi ne samo u kvantiteti nego i u kvaliteti išli dalje. Stoga molim da se uzgajivači goluba kinga učlane u King-klub Hrvatske. Ovim putem obavještavam da će skupština King kluba biti održana u travnju kod gospodina Kalamize Slavka u Beljevini.

Robert Košak

Sudac iz Slovačke Gabrijel Skoromaslej

J. Toplak, R. Košak, G. Skoromaslej i J. Šimunović

Champion, bijeli mladi mužjak (2. mjesto) Josipa Šimunovića

Grand champion, mlada crna ženka S. Kalamize

Specijalka kingova u Mađarskoj Harkany 5. – 7. siječnja 2007. god.

Članovi King kluba Hrvatske u Mađarskoj

Na specijaliziranoj izložbi kingova mađarskog king - kluba i ove godine su, kao što je već uobičajeno, sudjelovali i članovi King-kluba Hrvatske. Izloženo je bilo čak 760 kingova a uz mađarske i hrvatske izlagače na izložbi su sudjelovali i izlagači iz Slovačke, Češke, Njemačke, Austrije, Rumunjske i Srbije.

Golubove je ocjenjivao vrhunski uzgajatelj i sudac Vince de Lillo iz SAD – a američkim sistemom eliminacije.

Izlagači iz Hrvatske, Robert Košak, Julijo Toplak, Milan Desančić, Marijan Džakić i Josip Šiminović izložili su 70 kingova i osvojili vrlo vrijedne nagrade- keramičke vaze oslikane golubom kingom.

Josip Šimunović je imao prvog mladog crnog mužjaka i prvu crnu staru ženku

Milan Desančić je osvojio prvo mjesto s starim mužjakom i starom ženkom u konkurenciji «rijetkih boja», a nagradu je dobio i Marijan Džakić za drugu mladu bijelu ženku u izuzetno jakoj konkurenciji, te Robert Košak za drugo mjesto crne ženke.

R. Basiaco, sudac iz SAD-a Vince de Lillo i J. Šimunović

Primanje nagrada najboljih izlagača

Josip Šimunović, Vince de Lillo i Antal Uhrner predsjednik Mađarskog saveza

Osim ovih najvećih nagrada, naši izlagači osvojili su i niz drugih, trećih i ostalih visokih mjesta i vrlo su zadovoljni i rezultatima i ocjenjivanjem.

Ukupni pobjednik izložbe i titulu Grand Champion osvojio je, nama dobro poznat, izlagač Gabrijel Skoromaslej iz Slovačke, prijatelj hrvatskih uzgajatelja kingova

Pored još jednog bogatog iskustva, naši izlagači su se nakon tri dana boravka u Mađarskoj vratili bogatiji i za nova kvalitetna grla, koja su uvezli radi osvježenja krvi.

Josip Šimunović

X. MEĐUŽUPANIJSKA IZLOŽBA MALIH ŽIVOTINJA ĐAKOVO - 2006

Priprema sudaca za ocjenjivanje

Ove godine đakovačka Udruga uzgajatelja malih životinja "Moj ljubimac" organizirala je X. međužupanijsku izložbu koja je bila jubilarnog karaktera. Izložba je bila održana u prostorijama DVD-a Đakovo od 16 - 17. prosinca 2006.

Izložba je opet okupila uzgajivače i ljubitelje svih malih životinja iz ovog dijela Hrvatske kao npr.: iz Virovitice, Vukovara, D. Miholjca, Osijeka, Vinkovaca, Sl. Broda... Ove godine i nije bilo

Izložbena hala u Đakovu

Paunovi na izložbi

puno posjetitelja prvenstveno zbog loših vremenskih uvjeta.

I ove godine posebna čast pripala je gosp. Zoranu Vinkoviću, gradonačelniku Đakova da izložbu otvori za posjetitelje. Svečanosti otvaranja doprinje li su i tamburaši.

Otvorenje izložbe posebno je uveličala Udruga "Neven", klub djece s posebnim potrebama u razvoju. Oni su dobili najveći pljesak i svaku pohvalu.

Na izložbi je bilo izloženo 482 goluba, 45 kunića, 94 peradi, 55 ptica i jedan primjerak egzotičnog akvarija. Ove godine na izložbi su se mogli vidjeti i neki noviteti kao npr. terarij sa iguanom, tarantulom, miševima i hrčcima, razni akvariji, volijere sa paunovima te velika volijera s bazenom u kojem je bila vodena perad.

Izložbu su ocjenjivali delegirani sudci od strane Zbora sudaca Hrvatskog saveza. Voditelj suđenja je bio gosp. Večeslav Vostrel međunarodni sudac i instruktor te predsjednik Zbora sudaca. Golubove su ocjenjivali: gosp. Vladimir Ištvanović međunarodni sudaci za golubove; gosp. Vladimir Pavin međunarodni sudac i instruktor za golubove; gosp. Zlatko Menges međunarodni sudac i instruktor za golubove; gosp. Darko Glumac savezni sudac. Kuniće je ocjenjivao gosp. Nenad Kovač sudac ocjenjivač. Perad je ocjenjivao gosp. Kazimir Vujević međunarodni sudac za perad. Suci su svoj zadatak obavili bez zamjerki.

Udruga "Moj ljubimac" zahvaljuje se svim sponzorima a naročito poglavarstvu grada Đakova na svojim darovima i pomoći bilo financijskoj ili materijalnoj, te Protupožarnom centru Đakovo.

Šampionske primjerke su imali sljedeći izlagaći, a svi ostali bili su zadovoljni sa utješnim nagradama.

Pogled na dio izložbene hale

Golubovi:
Rimski golub - Mladen Vračarić, Suhopolje
Mađarski domaći - Đuro Bertić, Sl. Brod
King - Sonja Gomboc, Bizovac
Vostrel Večeslav, Virovitica
Matija Boljevčan, Kozice
Maltezer - Damir Takač, Osijek
Florentiner - Miodrag Opačak, Čepin
Slavonski gačan - Ivica Javorček, Markovac
Američki divovski listonoša - Mladen Vračarić, Suhopolje
Pomeranski gušan - Ivica Erceg, Đakovo
Pero Carević, Satnica Đakovačka
Branko Miškovski, Đakovo
Drago Jukić, Đakovo
Damir Zovak, Sl. Brod
Milan Žalac, Brodski Stupnik
Engleski veliki gušan - Branko Šević, Bršadin
Đorđe Aleksić, Suhopolje
Branko Duš, Korija
Danijel Belavić, Đakovo
Engleski patuljasti gušan - Željko Pečnik, Bršadin
Norvić gušan - Ivica Žulj, Đakovo
Vorburger - Ivica Žulj, Đakovo
Brnski gušan - Vinko Đurđević, St. Perkovci
Zvonko Valentin, Đakovo dva šampiona
Kovrđavi golubovi - Ivan Sekereš, Đakovo
Paunaš - Josip Bionda, Vođinci
Željko Mitrović, Satnica Đakovačka
Mirko Matić, Satnica Đakovačka dva šampiona
Dalmatinska zimovka - Željko Ač, Osijek
Njemačka opatica - Josip Maričić, Đakovo
Budimpeštanski ogledalasti - Ivica Barković, Virovitica
Staparski letać - Dragan Janković, Trnava
Kijevski letać - Duško Balatinac, Višnjevac
Srpski letać - Antun Kadić, Nard
Segediner - Duško Balatinac, Višnjevac
Sisački prevrtač - Željko Ač, Osijek
Nenad Filjak, Virovitica
Erdeljski prevrtač - Šandor Markoš, Bilje
Orijentalni prevrtać - Miroslav Radović, Virovitica
Bački prevrtać - Mladen Vračarić, Virovitica
Elster pucler - Mario Ćosić, Bizovac
Turski prevrtać - Zoran Parkter, Vukovar
Listonoša - Ivica Žulj, Đakovo
Erik Šerek, Belišće

Ptice:
Grlica ćubasta - Josip Sporiš, Belišće
Nubijska grlica - Tomislav Zelenbrz, Virovitica
Dijamantni golubić - Darko Župan, Virovitica

Kunići:
Belgijski orijaš - Antun Radanović, Čepin
Orijaški šarac - Damir Tvorek, Vukovar
Velika činčila - Darko Vujčić, Vukovar
Novozelandski bijeli - Ivica Petak, Semeljci
Zoran Josipović, Tenje
Novozelandski crveni - Toni Kovač, Čepin
Dinko Korač

Perad:
Plimutrok - Milan Bošnjak, Vladislavci
Newhemšir - Marija Bajivić, Virovitica
Talijanke - Kazimir Vujević, Osijek
Šabo - Slaven Miškić, Čepin
Bantam - Đuro Jarabek, Vukovar
Marko Bilić, Vinkovci
Selbriht - Ivica Žgela, Otok
Dijamantni fazan - Boško Beran, Belišće
Paun - Drago Lisac, Đakovo

Krešimir Bošković

15. županijska izložba malih životinja „Mali uzgajatelj“ Bjelovar

Nastavljajući tradiciju održavanja izložbi malih životinja, udruga uzgajivača „Mali uzgajatelj“ iz Bjelovara i ove godine je organizirala prekrasnu izložbu. Izložba je održana, kao i svake godine, na sajamskom prostoru u Gudovcu od 7. do 10. prosinca 2006. godine.
Izloženo je 465 eksponata, od ukupno 46 izlagaća. Uspješno organiziranje izložbe možemo zahvaliti predsjedniku Danijelu Platiši i tajniku društva Stanku Kovačeviću, a ponajviše svim vrijednim članovima koji su dali sve od sebe kada je to bilo potrebno.
Eksponate su ocjenjivali sudci Hrvatskog Saveza i to: za golubove Josip Briški savezni sudac za golubove i Stjepan Ključarić sudac ocjenjivač, za perad Mato Vrbanić sudac ocjenjivač, za kuniće Zvonimir Kalabek međunarodni sudac instruktor i Mile Rakovčan savezni sudac, za ptice Zlatko Zajc sudac ocjenjivač.
Izloženo je 101 kunić i to u 14 pasmina, među kojima je dodjeljeno 10 titula šampiona.
Golubova je izloženo 200

primjeraka, a dodjeljene su 23 titule šampiona. Ove godine je prijavljen dosta velik broj peradi, naročito patuljaste i vodene, na što smo jako ponosni. Tako je izloženo 72 primjerka patuljaste peradi u 8 pasmina, 6 primjeraka velike peradi u 3 pasmine, 11 biserki, a vodene peradi je izloženo 25 primjeraka. Sve ukupno izloženo je 105 primjeraka peradi, među koje je dodjeljeno 12 šampionskih titula.

Ptica je izloženo 59 primjeraka u 10 vrsta, a dodjeljeno je 6 šampiona. Za ptice je bio organiziran i revijalni dio izložbe, na kojemu ptice nisu ocjenjivane, ondje su izložena 52 primjerka ptica.

Premda je u nedjelju od jutra padala kiša, okupio se velik broj posjetioca i uzgajivača. Mnogi su donjeli na nedjeljnu prodaju svoje životinje, a kako ne bi stajali na kiši, prodaja je organizirana pod krovom u jednoj od izložbenih hala. Tako se prodavači nisu morali brinuti da će pokisnuti.

Ovim putem u ima udruge „Mali uzgajatelj“ zahvaljujem se svim izlagačima i posjetiteljima što su prisustvovali na našoj izložbi, te se nadam da su u Bjelovaru proveli ugodne trenutke.

Bila bi nam čast da se dogodine svi ponovno okupino u još većem broju.

Dražen Biličić

Mošusna patka

Novozelandski crveni kunić

Šabo koka

Kunići na izložbi u Bjelovaru

Nimfe

Pogled na izložbenu halu

POGLED IZ KUTA

Svaki onaj tko voli ili uzgaja male životinje a nije bio u Virovitici za vrijeme održavanja 15. državne izložbe malih životinja, ima za ćime žaliti. Zašto? Zato što je propustio priliku da uživa u prezentaciji najboljih golubova, kunića, peradi, ptica i ostalih malih životinja koje ova država ima. Zato što je propustio priliku da se sretne sa eminentnim uzgajateljima , razmjeni iskustva, ćuje dobar savijet. Zato što je propustio priliku da na izložbi ili na pijaci koja je bila organizirana posljednjeg dana izložbe, kupi pokoje rasplodno grlo koje mu je neophodno za vlastiti uzgoj, kupi hranu, krletku, lijek ili knjigu. Bila je to jedna lijepo organizirana izložba koja je u nekim segmentima pokušala primjeniti neke trendove koji su postali stvar prestiža u Europi. Tu prije svega mislim na: sva ižložbena grla su bila izložena u jednom redu, sve potrebne informacije se nalaze u katalogu, omogućen je cijelodnevni boravak posjetiteljima na izložbi. Pokušaj je uglavnom uspio.

Što se tiće izložbenih grla samo ću kratko o tome, jer su i drugi već oštrili pera na tu temu. Nastavlja se trend uzgoja i izlaganja domaćih pasmina, što cijenim iznimno pozitivnim i pohvalnim. Pojedine pasmine su se vratile u svoju prapostojbinu i ne samo to, nego su sada dominirale na izložbi. Dolaze i neke nove pasmine, kao što je zadarski i slavonski prevrtač. Najavljeno je i formiranje novih udruga. Biti u Virovitici tijekom izložbe bilo je stvar prestiža.

Virovitički «Golub» opravdao je povjerenje koje mu je ukazano. Nisam provjeravao ali mislim da su i financijski efekti pozitivni tako da i udruga «Golub» bude zadovoljna.»Golub» je u zrelim godinama, stim ide i neophodno iskustvo, a dužnosnike «Goluba» imamo sam priliku vidjeti na svim većim izložbama u Europi.

»Golub» ima veoma pozitivnu klimu u svom okruženju-ima podršku grada i županije i to ne samo verbalnu.

To je prvi bitan preduvijet za «Golub-a», a drugi je netom izgrađena sajamska hala u Virovitici.

Nova sajamska hala

Hala sa peradi ...

... i kunićima

Bogata ponuda na pijaci

Ova izložba je bila tek najava za ono što slijedi? «Golub» je ambiciozan i prihvatio se novog izazova, a to je organizacija specijalke velikih engleskih gušana Europe. To je jedna veoma cijenjena manifestacija u europskim razmjerama i ukoliko se izgradi nova treća (planirana) sajamska hala tada već «Golub» dobija šansu da postane jedan veoma znaćajan uzgajateljski centar u Europi.

Sada idemo u Europu, a Europa dolazi u Viroviticu , evo samo nekoliko prijedloga o ćemu bi trebalo više voditi računa ubuduće. U organizaciju uključiti i kadrove koji nisu članovi «Golub-a», koji svojim znanjem mogu poboljšati pojedine segmente u organizaciji. Naprimjer treba osigurati više reklama u katalogu i to od proizvođaća hrane, lijekova , opreme za male životinje iz naše zemlje ali i iz drugih država (ovdje mislim na one vodeće iz Belgije, Nizozemske, Njemačke, Italije). Mogući su brojni aranžmani od reklame do štandova. Ovdje mislim na kadrove iz Virovitice, a ako se ocijeni i na kadrove iz drugih udruga i gradova. Zatim uključiti i neke nove dečke koji su sa računarom na ti. Zašto i njih? Zato što u najkraćem periodu treba otvoriti internet stranicu izložbe i osigurati da se prijave mogu vršiti i preko interneta. Moramo i mi poćeti diktirati trendove, a ovaj potez je sukladan današnjem vremenu, naime živimo u doba računala.

Kao novitetet, predlažem da se uvede funkcija – direktor izložbe. Ne mislim na paradnu funkciju nego na radnu.Direktor bi trebao biti komunikativan, obrazovan, relativno poznat u svijetu malih životinja i govoriti jedan svijetski jezik. Organizacijske sposobnosti se podrazumijevaju. Opis radnog zadatka: organizacija i funkcioniranje izložbe.

On bi u sadašnjoj fazi sa upravom Sajma morao razriješiti problem ulaza u izložbeni prostor, pogotovo ovdje mislim na nedjelju i ulaza i izlaza u dvorane, takođe nedjeljom. Ono što je «Golub» priželjkivao, a to je obiteljski dolazak na izložbu (posebno sa puno djece) se ostvarilo. Međutim kapaciteti protoka nisu bili spremni ni sposobni da to prihvate bez gužve i dužeg zadržavanja. Direktor već sada mora imati viziju toga riješenja. Dali je to otvaranje još jednoga ulaza ili na postojećem povećati broj prodavaća karata i redara, ali gužva se mora izbijeći pod svaku cijenu. Ulaz i izlaz iz dvorane (i jedne i druge), može se riješiti samo izgradnjom još jednih vrata i na njima veliki natpis ulaz a na drugima izlaz (sistem naizmjenićnog ulaženja i izlaženja na sljedečoj izložbi ne dolazi u obzir). Koliko se recimo moralo čekati na kavu u nedjelju u recimo 11 sati? Šank totalno «okupiran», a dvije cure kao služiti će za one koji nisu uz šank.Vidjelo se da to ne funkcionira.

Da sada ne pitam što je domaći specijalitet: čeva...??? ili, pa nismo na moru u Virovitici smo. Naravno šalim se, ali šta bi bilo da je gost tražio naprimjer krvavicu. Pogotovo što je Boško sa kompanjonima zatajio sa slavonskim fruštukom, zašto? No dobro, to je i novi problem za direktora, koliko i kakvih ugostiteljskih punktova i gdje. Kao ideja ,zar jedan nije mogao biti smješten između dvije dvorane i to na otvorenom ali da se krčka i ćobanac?To je u stvari problem cijelodnevnog boravka gosta na izložbi. Na novoj izložbi biti će i dame koje su u pratnji sudaca, funkcionara, posjetitelja koje baš i ne interesira male životinje. Hoće li i one ići na bazen u Mađarsku? Toplice su u Daruvaru, treba i o tome voditi raćuna i možda uz prospekt svim gošćama, organizirati

Primanje za goste iz inozemstva

Josip Briški, šampion sa zagrebačkim ...

Zadrani, P. Jelača i M. Šimičević

jednodnevni posjet Daruvaru.
Sada ću se malo udaljiti od Virovitice da i oni, a i drugi vide da problema imaju i drugi.
Otvaranje 25 E. izložbe u Leipzigu za posjetitelje bilo je zakazano u petak (8. prosinca 2006) u 14 sati.Već oko 10 sati počeli su pristizati posjetitelji i strpljivo čekati kada će se otvoriti vrata Novog Sajma u Leipzigu. Prosinac je, hladno je, a i vjetar je neki neugodni sjeverac. Do 14 sati skupilo se nekoliko tisuća posjetitelja, ulazna vrata su se otvorila, na blagajne se nagurala bez ikakvog reda nepregledna masa posjetitelja. Nažalost u predviđeno vrijeme nisu se počele prodavati ulaznice. Nervoza je rasla iz minute u minutu. Masa se počela ljuljati i onda je počelo glasno negodovanje nekoliko stotina posjetilaca.Televiziski snimatelji i foto reporteri su došli nečekivano do materijala za snimanje.Veoma malo je nedostajalo da se sve pretvori u jedann težak incident sa nesagledivim posljedicama. Razlog: katalozi nis bili završeni i dopremljeni iz tiskare.Napokon su došli katalozi i to samo za kuniće.Gužva je potrajala još satima.
Naravno ovu priču nisam ćuo od nekoga nego sam ja stigao pred dvoranu u 10 sati i preživio jednu šokantnu gužvu, zgužvan, sprešan, mokar od znoja. Kako da ja sada nekome ispričam da sam morao doslovce se hrvati da bih kupio karte za izložbu malih životinja? Ljudi bi rekli da sam prolupao!Ali stvarno je bilo tako. Inaće u dvoranama su otvoreni brojni ugostiteljski punktovi, ali i pored toga uvijek su bili nepregledni redovi za kavu, pivo ili kobasice. To je jedno, a drugo, i cijene su se tijekom izložbe promjenile, naravno na više. Ako je i iz Leipziga, previše je. Spomenuh gore da su tiskali u Leipzigu dva kataloga jedan kuniće a drugi za golubove, perad i dr. Cijena sitnica 15 eura jedan , 15 eura drugi.Katalog je tamo bio veliki biznis-kod nas: nužno zlo,puno posla, a i puno kuna.
Za narednu izložbu katalog mora izići iz tiska netom po svećanom otvaranju. U katalog se mora staviti govor onoga tko će otvoriti izložbu (ili njih više) i to na hrvatskom i njemačkom, naravno sa fotografijama. Kompletan program izložbe sa satnicom. Objaviti i pravilnik izložbe jer u njemu moraju biti regulirani svi odnosi na relaciji organizator –izlagač (od nestanka grla pa nadalje). Pojašnjenje pojedinih oznaka u katalogu (nap. 0-1, ili Š, ili K4. itd).Servisne informacije(taxi, ljekarna, policija), i sve ono što se ocijeni da gostu može koristiti za vrijeme boravka u Virovitici.
Podrazumijeva se da jedan dio kataloga bude u prodaji od samog početka ulaska posjetitelja. Naslovna strana kataloga može biti ukrašena i fotografijom(naravno uspijelom) sa predhodne izložbe ili da se angažira lokalni umjetnik(ci) koji bi razriješili i naslovnu stranicu kataloga, plakat izložbe, ali i trofej i to na naćin da dobiju trajnu vrijednost. »Golub» je ućinio iskorak i odmakao se od stereotipa(nije za trofej izabrao medalju goluba i na poleđini je izgravirao niti je uzeo štancani pokal i na njega zalijepio ploćicu), krenuli su u avanturu i sada treba ići dalje.Pozvati na radni ručak, sve lokalne umjetnike i precizno im objasniti šta se želi, nemojte zaboraviti i one koji su danas stvaraoci u nekim drugim gradovima ali i državama a iz Virovitice su. Biti ćete više nego ugodno iznenađeni. Mladim umjetnicima željnim izazova i reklame će to biti pravi izazov.
Na kraju da postavim i jedno pitanje, hoće li ministar poljoprivrede otvoriti sljedeću izložbu?
Ja osbno mislim da bi trebao.

Ivica Kovač

Đurek i Katica – hrvatska tradicija na pragu izumiranja

Hrvatska patuljasta kokoš, u svome domaćem ambijentu

Đurek i Katica, Jurek i Katica, Kredlike, Turčinci, Cverglani, sve su to nazivi kojima je naš narod stoljećima nazivao patuljastu kokicu koja se uzgajala na prostoru cijele Hrvatske. Do prije 30 godina moglo je se vidjeti u gotovo svakom seoskom dvorištu, a od tada do danas očuvala se samo u ponekim selima. Tu je velika zasluga starijih ljudi, kod kojih se držanje ove kokice održalo kao tradicija, prenoseći uzgoj sa koljena na koljeno.

Početkom ove godine slučajnim razgovorom nekolicine uzgajivača peradi nametnula se tema o Đureku i Katici, koje u daljnem tekstom nazivam Hrvatskom patuljastom kokoši, kako bi na taj način obuhvatio sve nazive ove kokice i područja Hrvatske na kojima obitava.

Naime, probudila se svijest o potrebi očuvanja ove pasmine od daljnjeg zatiranja. Jer, ipak je to naš ponos! A tko će misliti na njih ako ne mladi naraštaji? Kako su sami uzgajivači, zagovornici očuvanja Hrvatske patuljaste kokoši bili iz raznih djelova Hrvatske, odlučeno je da se terenskim radom i promatranjem, snimi situacija u što više krajeva, te na temelju toga donese zaključak o obilježjima same pasmina. Do tada su svi znali da je to patuljasta kokica, šarenog perja, bez gača na nogama a i sa gačama, ali ništa konkretno.

Nakon nekoliko mjesci rada, prevaljenih stotina kilometara, snimljene populacije Hrvatske patuljaste kokoši koja još postoji i razgovora sa mnogim ljudima doneseni su sljedeći zaključci:

Njavažnije od svega je to da ta kokica još dan danas postoji. Kao važna karakteristika je upravo vanredna otpornost prema svim vanjskim utjecajima, ne smetaju joj ni najniže temperature, a izvrsno podnosi i vručine. Nadasve otporan organizam prema bolestima još je jedna od bitnih karakteristika pasmine, što podrazumijeva i izrazito dug životni vijek. Kod Hrvatske patuljaste kokoši instikt za sjedenjem je itekako izražen, a kokica će sjediti ako treba i više tjedana za redom. Obrana i othranjivnje podmlatka kod ove kokice je upravo izvanredno, piliće će braniti od grabežljivaca i nekoliko puta većih od njih samih. Hrvatska patuljasta kokoš sama će preživjeti u uvijetima bez hrane, jer joj je sakupljane hrane i borba za opstanak u „krvi“. Pjetlići su temperamentni i braniti će svoj harem bez obzira što se možda radi o pjetlu 5 puta većem. Mišići krila su dosta razvijeni, a to znači da ćemo Hrvatsku patuljastu kokicu rijetko kada vidjeti da spava u kokošinjucu, već će rađe za spavanje odabrati granu višeg stabla.

Daljnom selekcijom, glavni cilj nam je održati hrvatsku patuljastu kokoš baš onavakvom jedinstvenom u svom izvornom obliku.

Pokretači ove akcije obnove stare hrvatske pasmine su Tihomil Mrkša i moja malenkost Dražen Biličić, a u samom početku su nam se pridružili i u mnogo toga pomogli Tomislav Škrtić, Marsel Pongrac, Ninoslav Roštan, Fran Golub, Džakula Goran, Mislav Hodalić i Horvat Igor. Moram napometi da su se ovog posla uhvatili dobrim dijelom sve mladi uzgajivači i ljubitelji peradi, a uz veliku pomoč uzgajivača sa dugogodišnjim iskustvom.Zbog toga ponavljam riječi našeg vrijednog uzgajivača Ninoslava Roštana: „Mladi su budućnost, a tradicija njihovo nasljeđe, neka se imaju čime ponositi!“

Tu je još nekolicina entuzijasta zainteresiranih za uzgoj, te se ovim putem ispričavam onima koje sam ne namjerno izostavio.

Gospodin Većeslav Vostrel dao

Pjetlić Hrvatske patuljaste kokoši

nam je neke smjernice u uzgoju Hrvatske patuljaste kokoši i to sljedeće: Važno je da svi nabavljeni primjerci budu okvirno težene za pjetliće 650 – 700 grama, kokice nešto lakše. Bilo bi poželjno da noge budu neoperjale, ali jako često se susrečemo sa primjercima koji imaju slabo operjale noge. Poželjno bi bilo da krijesta ima do 5 zubaca, podušnjaci da budu crveni, a podbradnjaci srednje veliki crveni.

Boja repa bi trebala biti crna, mada se često mogu nači jako šareni primjerci. Za sada boja nije do kraja definirana, ali do jeseni bi se i ta stavka trebala kristalizirati.

Valja napomenuti da ovo nije prvi pokušaj „vađenja“ Hrvatske patuljuste kokoši iz zaborava. To je prije nekoliko godina učinio i gospodin Ivan Šarić iz Dugog Sela, na žalost, njegov pokušaj je zbog opće nezainteresiranosti propao. Zbog toga se toplo nadam da će ovoga puta Hrvatska patuljasta kokoš dobiti mjesto koje zaslužuje, u prvom redu zbog svoje posebnosti i vjere njezinih uzgajatelja u to. Velik trud je već i do sada uložen u tu kokicu, kao samo „snimanje“ terena i

Pile Hrvatske patuljaste kokoši

Najrađe za spavanje biraju stabla

obilaženje najzbatijih sela po različitim županijama. Bilo je tu i hvatanja pjetlića po sijenu, lovljenju po dvorištima, nekima je to vjerovatno bilo i smiješno, ali sve za naše Đureke! Moram napomenuti da smo gotove sve kokice dobili na poklon, što očituje volju ljudi da se ova pasmina na kraju prizna kao autohtorna. Po dogovoru sa gospodinom Većeslavom Vostrelom ove jeseni organizirati će se prva pokazna izložba Hrvatske patuljaste kokoši, i to u Virovitici na imanju Tihomila Mrkše, ulica Dr. Andrije Štampara 14, neka se svi osječaju pozvanima! Zbog toga se nadam sa će Hrvatska patuljasta kokoš biti prihvaćena od naših uzgajivača od Slavonije, preko Središnje i Sjeverozapadne Hrvatske do Istre i Dalmacije. Zbog toga pozivam sve zainteresirane uzgajivače neka se jave meni na broj 091/798 – 9869 (Bjelovar) ili Tihomilu Mrkši na broj 098/992-7269 (Viovitica). Svaka informacija o Hrvatskoj ptuljastoj kokoši je dragocjena, kao i svaki novi uzgajivač. Jer tko će drugi spasiti ovu kokicu od zaborava ako nećemo mi!?

Dražen Biličić

Starinski gušan

Podrijetlo ovog goluba prilična je nepoznanica. Pretpostavlja se da je nastao križanjem starih srednjoeuropskih gušana sa domaćim gaćanima i golubovima uličarima. U prilog toj tezi govori i činjenica da je ta pasmina golubova oduvijek u narodu poznata kao starinski gušan. Starinski gušan je ujedno prva i jedina hrvatska pasmina gušana. Na žalost, starinski gušan kao pasmina nikad nije bio standardiziran, a dolaskom engleskih gušana i urbanizacijom naših sela ubrzan je i njegov nestanak. Starinski gušan se prvenstveno uzgajao na području sjeverozapadne Hrvatske, a posebno na području međimurja. Još tijekom sedamdesetih godina dvadesetog stoljeća, samo na području Preloga uzgajalo se, prema procjenama nekadašnjih uzgajivača, od 700 do 1000 golubova ove pasmine. Ujedno je to bila i najzastupljenija pasmina autohtonih golubova u međimurju. Definitivnim nestankom pasmine smatra se vremensko razdoblje od 1980. do 1987. godine kada je na području međimurja izgrađena HE – Dubrava. Naime, tada je pod vodom završio ogroman kompleks šuma, što je rezultiralo povlačenjem grabežljivaca u naseljena mjesta i istrebljivanjem ove pasmine golubova, a prvenstveno zbog toga što su se uzgajali na starinski način u kućicama pod krovom. Jedan od posljednjih uzgajivača ove pasmine golubova bio je i gospodin Miljenko Čižmešija

Miljenko Čižmešija sa starinskim gušanom

Starinski gušan

koji je i pokrenuo čitav projekt ponovnog povratka starinskog gušana kao gospodara našeg neba. Sam projekt kreće sa područja grada Preloga uz svesrdnu pomoć i podršku pok. Stjepana Mirića – Pištija i još nekolicine lokalnih uzgajivača golubova. Od golubova koji su pronađeni na terenu te uz jednokratno ubacivanje norvičkog gušana te međimurske lastavice kreće ponovni uzgoj te pasmine.

Karakteristike. ovaj golub pripada grupi gušana srednje veličine, odličan je letač, a let mu je kružnog tipa. Obično leti ujutro i navečer te u rasponu dva do tri dvorišta širine. Jedna od osnovnih karakteristika je i potpuna samostalnost ovog goluba. To znači da je sam sposoban izraditi gnijezdo i podići mlade. To je ujedno i uvjet uzgoja – bez dadilja – apsolutna samostalnost. Kod izrade boksova preporučuju se dimenzije 70 x 50 x 40 cm. U takovim boksovima se lako mogu pariti, a da ne budu ometani od drugih golubova što ujedno omogućuje i veću oplođenost jaja. Starinski gušani bez problema godišnje izlegu i othrane 4 – 6 pari mladih. Osim dobrog leta jedno od obilježja ovog goluba je i intenzivno «pucanje» krilima pri svakom pa i najkraćem letu. Posebnu pozornost kod selekcije treba obratiti na golubove koji rano počinju napuhavati gušu. Takovi idu u dalji uzgoj i oni će osigurati kvalitetu i stabilnost pasmine. Ovo je idealan golub za ljude koji nemaju previše vremena za bavljenje golubovima, a ljubitelji su gušana, jer će starinski gušan, ako mu se osiguraju osnovni uvjeti za život, sam obaviti čitav ciklus od početka parenje do osamostaljenja mladunaca. Dakle, još jedanput naglašavam, uvjet uzgoja starinskog gušana je apsolutna samostalnost.

Opći izgled. Starinski gušan je golub srednje veličine sa lijepom, velikom i okruglom gušom. Golub je prilično širok u ramenima i ne spušta se klinasto prema repu. Leđa su mu široka, jaka i ne lome se. Rep je srednje dužine, nešto uži od ramena i ne smije biti špicast. Krila su čvrsta i dobro priljubljena uz tijelo. Letna pera pravilno izlaze iz krila i ne boraju se, te su 2 – 3 cm. Kraća od vrha repa i ne križaju se. noge su dugačke od 15 do 17 cm. U koljenima su lagano povijene te dosta široko postavljene. Noge moraju biti dobro obučene i pri tom se moraju dobro isticati butine. Pera na prstima ne smiju biti duža od 4 cm. A to je ujedno i posljednja granica. Prsa su lijepo zaobljena i široka bez naznake prsne kosti. Same noge kod ovog goluba nalaze se na polovici tijela. Zbog toga je kod starinskog gušana dozvoljena lagana ulegnutost leđa, a koja se posebno ističe kada golub ima napuhanu gušu. To je ujedno i odlika pasmine. Idealna visina goluba je od 28 do 30 cm. Vrat je relativno dugačak i pun. Glava je srednje velika sa dobro ispupčenim čelom i širokim tjemenom. Kljun je srednje dug i srazmjerne jačine konstrukciji goluba. Boja kljuna mora biti u korelaciji s bojom perja. Golub se uzgaja u svim osnovnim bojama, sa time da se u ovoj fazi uzgoja kod bijelih golubova dozvoljava prošaranost.

Greške. Okrugla glava, tanak vrat, slaba ili kruškolika guša, uska prsa – izražena prsna kost, uska ramena, lom leđa, predugačka leđa, špicast rep, uska i sabljasta krila, križanje krila, ravna i bosa noga te čarapasta noga, krila duža od repa, uzak rep, klinasta leđa, pretanak i špicoliki kljun, rahlo perje, horizontalno držanje.

Miljenko Čižmešija

INICIJATIVA ZA OSNIVANJE KLUBA PREVRTAČA

Gledajući "sa strane" ne može da se ne pomisli kako je Hrvatska zemlja prevrtača. Uz tri svoje već duže poznate autohtone pasmine (zagrebački, sisački i brodski prevrtač) te dvije pasmine koje su se na Državnoj izložbi u Virovitici predstavljale kao pasmine u razvoju (slavonski i zadarski prevrtači) uzgaja se još čitav niz drugih prevrtača kao što su orijentalni, bački, vršački, birmingenski itd. Tako izgleda kao da gotovo svaka regija ima svog prevrtača, kao da prevrtači u Hrvatskoj imaju privilegirani status. Međutim, kad se stvar sagleda malo pobliže, dolazi se do zaključka kako velika većina uzgajivača svoje golubove prevrtače uzgaja u izložbene svrhe a ne za let i prevrtanje, za što su oni prvobitno bili i stvoreni.

Tako je danas vrlo teško čuti da zagrebački prevrtač prevrće i da netko uopće tu rasu golubova uzgaja u tu svrhu, pa se postavlja pitanje zašto takav golub nosi taj pridjev prevrtač ako to nije i uzgaja se kao ukrasni i izložbeni golub, te od njega nitko i ne očekuje da prevrće.

Sisački prevrtači koji su već naveliko poznati u susjednim nam zemljama (u Njemačkoj postoji specijalizirani klub) isto tako je na pravom putu da postane izložbeni golub jer ga vrlo mali broj uzgajivača uzgaja za let i prevrtanje a većina u izložbene svrhe.

S druge strane pojavili su se uzgajivači sa zadarskog područja koji "stvaraju" svog goluba, koji prema njihovim riječima nije eksterijerno dotjeran ali prevrće na sve strane, pa i u tolikoj mjeri da se ubijaju.

Vjerujem da je svakom jasno da ako se pare golubovi s dobrim prevrtačkim sposobnostima u srodstvu, da najkasnije u trećoj generaciji dobivamo tzv. "kamaikaze". Ja smatram da to svakako nije cilj uzgoja, već je cilj uzgoja kvaliteta prevrtanja, dužina i visina leta i slično, te bi smjernice uzgoja zadarskog prevrtača trebale ići u tom pravcu kako bi u budućnosti i ti golubovi mogli pristupiti nekom takmičenju.

U početku mog uzgoja prevrtača, uzgajao sam bačke prevrtače koji su u ono vrijeme na ovim mojim prostorima bili vrlo brojni. Gotovo da nije bilo uzgajivača koji je uzgajao prevrtače a da nije imao bačke prevrtače. To su sve bili golubovi koji su dolazili iz Vojvodine i vrlo su dobro prevrtali! Postojao je i soj sa kapom koji vrlo nalikuje na slavonskog prevrtača. Međutim, golubovi su došli u ruke uzgajivača koji su redom goluba uzgajali u izložbene svrhe sa što manjim kljunom, većim obodom itd. dok gotovo nitko nije vodio računa o prevrtanju, tako da je došlo do toga da su se ti golubovi s vremenom počeli uzgajati samo u izložbene svrhe te su izgubili svoju osobinu dobrog prevrtača, a nakon toga prestao je i interes uzgajivača za njihov uzgoj pa su kao takvi nestali iz mog kraja.

Kad se sve što je navedeno uzme u obzir, dolazi se do činjenice da golubovi prevrtači u našoj zemlji imaju još samo jednu alternativu, a ta je da se osnuje klub golubova prevrtača, u koji bi bili uključeni svi uzgajivači koji se bave uzgojem u sportske svrhe. Takvi klubovi u susjednim zemljama postoje već duže vrijeme i podigli su tu vrstu sporta na jednu zavidnu razinu.

Posjećujući izložbe u našoj zemlji razgovarao sam sa velikim brojem uzgajivača koji su pokazali veliki interes za jedan takav klub. Stupio sam u kontakt i sa Marinom Živkovićem koji je jedan od rukovodećih ljudi u austrijskom Klubu prevrtača. On je ponudio punu podršku u osnivanju takvog kluba, pomoć oko ocjenjivanja naših jata a isto tako i pomoć u osposobljavanju naših članova da postanu suci što bi u slučaju osnivanja jednog takvog kluba bilo neophodno.

Sve u svemu, Hrvatska ima sve što je potrebno za osnivanje takvog kluba, ima

Birmingenci na hranilici

Birmingenci u volijeri

golubove, uzgajivače, entuzijazam, podršku Hrvatskog saveza uzgajivača malih životinja i podršku austrijskog Kluba prevrtača pa je prirodan slijed događaja da de sve to objedini u Klub prevrtača Hrvatske.

U prvo vrijeme klub bi djelovao u sklopu Športske udruge za uzgoj i zaštitu golubova, kunića, peradi i ptica "Varaždin76", što nije uvjet. U slučaju da se okupi veći broj uzgajivača koji bi se bavili ovakvim sportom, moguće je odmah osnovati Klub prevrtača Hrvatske, pa ovim putem pozivam sve zainteresirane da se jave kako bi se u narednim mjesecima održala osnivačka skupština, odabrala radna tijela kluba i kako bi Klub počeo sa radom. S nadom u uspjeh ovog Kluba, pozdrav svim uzgajivačima sportskih prevrtača.

Inicijator za osnivanje Kluba prevrtača je Miroslav Bunić, Varaždin. Informacije se mogu dobiti na broj mobitela 091 517 6404

KUG „ZAGREBAČKI PREVRTAČ“
Starozagrebački prevrtač – radni standard

Bijeli zagrebački prevrtači

Nastao je poslije prvog svijetskog rata u Zagrebu pod imenom Zagrebački prevrtač. Tokom godina zagrebački prevrtač, križanjem sa raznim vrstama kratkokljunih golubova, postao je ukrasni golub i u većini slučajeva izgubio je sposobnost prevrtanja. Danas se u mnogim golubinjacima, uglavnom u Zagrebu i njegovoj okolici, ali i u drugim dijelovima Hrvatske, zadržao stari oblik zagrebačkog prevrtača kojem je jedna od glavnih osobina prevrtanje. Stoga sam došao na ideju da, uz suglasnost članova KUG „Zagrebački prevrtač“ , napišem radni standard starog oblika zagrebačkog prevrtača pod imenom „Starozagrebački prevrtač“.

Golub je srednje veličine skladnih proporcija.

Glava je mala, kratka s visokim čelom Kapa je srednje veličine, pravilnog oblika, od uha do uha, u polukrugu oko tjemena glave, odvojena od glave, na krajevima se završava sa rozetama dužine 10 do 15 mm koje se spuštaju po vratu.

Oči su velike i bijelobiseraste, tamne kod bijelih i golubova s bijelom glavom, obočnice širine 2 – 3 mm bijelo – žučkaste boje.

Kljun je srednje veliki, skladno usađen i malo spušten. Kod crnih, plavih, kovanih, fako i crvenih fako primjeraka, kljun je tamne boje, dok je kod ostalih svijetli. Nozdrve su male i bijelo naprašene.

Vrat je kratak i pun.

Prsa su dobro razvijena i zaobljena.

Leđa su kratka i sedlasta.

Krila su vidno odvojena od prsa. Djelomični su ispod repa tako da im vrhovi skoro dodiruju pod.

Rep je nešto duži o krila blago uzdignutog položaja, sa 12 – 16 pera, mada se i veći broj (18) ne smatra greškom.

Noge su kratke, gole i crvene. Nokti moraju biti u korelaciji sa kljunom.

Perje je gusto i čvrsto, uvijek priljubljeno uz tijelo i intenzivnih boja.

Obojenost

Jednobojni bijeli, crni, crveni, žuti, brončani, srebrni, plavi, plavokovani, fako, crveni fako, špricani itd. Dozvoljene su sve boje i crteži.

Greške

Predugi kljun, nezgrapan oblik tijela, usko i koso čelo, nezaobljena kapa, visoko i usko postavljene noge, crveno očno meso, žute oči, držanje krila ponekad na repu, premali broj pera u repu, neskladna obojenost goluba te neprevrtanje.

Veličina prstena: 7

U Zagrebu, dana 21.11.2006.godine.

Savezni sudac za golubove

Predsjednik KUG „Zagrebački prevrtač“

Tomislav Blažev

Ovaj standard, dana 27.11.06.godine na sastanku KUG „Zagrebački prevrtač“, jednoglasno je usvojen.

ŽIVOT SA GOLUBOVIMA

Franz Schuster

Franz Schuster(72) je živa legenda svjetskog i europskog golubarstva.U svojoj dugogodišnjoj uzgajateljskoj karijeri izlagao je na bezbroj izložbi i osvojio je za kvalitetu svojih golubova i brojne šampionske trofeje a dobio je takođe i brojna priznanja za svoj osobni doprinos razvoju golubarstva.Međunarodni je sudac-instruktor i važi za jednog od najboljih sudaca-specijalista za velike engleske gušane.Kao sudac je strog ali pravedan. Ima osobno bogato životno iskustvo, u svojoj dugogodišnjoj karijeri dao je na tisuće intervijua.Uprkos poodmaklim godinama i danas ima besprijekornu sportsku figuru. Uvijek elegantan, pažljivo izabrani detalji garderobe upućuju nas da se radi o čovijeku sa prefinjenim ukusom.Ljubazan, uljudan, komunikativan, svom sugovorniku će ispuniti svaku želju, niti jedno pitanje neće ostati bez odgovora.

Razgovaramo tijekom trajanja 25EE-Jubilarne Europske izložbe u Leipzigu, i logično prvo pitanje se nametnulo samo od sebe. Što misli o ovoj izložbi u Leipzigu?

Ja osobno sam prezadovoljan i mislim da je ovo najveća ikad održana izložba malih životinja na svijetu.Ovdije smo i svjedoci i jednog vrhunskog kvaliteta organizacije. Sve životinje su poredane u jednom redu, jedna pored druge, što posjetiteljima omogućuje bolji pregled a logično i secima umnogome olakšava rad.

Franz, negdje je oko 75.000 malih životinja da nije možda to previše? Što misliš o tome, dali bi recimo bolje bilo jedan tjedan rezervirati samo za golubove , sljedeći za kuniće, itd.

Ja smatram da je veoma lijepo što je ova izložba raznovrsna i da svako može vidjeti ono što ga interesira: ptičari – ptice, golubari- golubove, kunićari-kuniće....

Ovdje u Leipzigu (Novi sajam) su vrhunski uvjeti pa je to sve spojeno i bez nekih posebnih problema se prelazi iz hale sa golubovima, recimo u halu sa peradi i sl.

Smatram da i drugi gradovi imaju sajamske centre i da će moći organizirati ovakve izložbe.Znaći ja sam za ovakve velike izložbe.

Osobno si i sudac, ovdje po kuloarima bilo je dosta primjedbi na suđenje, negdje naprimjer kod zahtjevnijih pasmina sudili su gotovo anonimni suci, pojedine pasmine nisu sudili suci-specijalisti, to je izazivalo negodovanje uzgajatelja, kakvo je tvoje mišljenje?

Ne želim kritizirati kolege suce, ali sam uvijek bio zato da organizatori velikih izložbi kakva je i ova moraju uložiti napore da osiguraju vrhunske suce-specijaliste u pojedinim pasminama.

Franz, ovdije si i kao uzgajatelj, mnogo godina unazad stalno si sa žutim velikim engleskim gušanima, kakav si rezultat ovdje postigao? Koji ti je od brojnih trofeja najdraži?

Velike engleske gušane uzgajam od 1945.godine. Uzgajao sam ih u svim bojama i to dok nisam sa njima dobijao najvišu ocijenu za pojedinu boju.Od 1953. godine sam samo sa žutima, i sa njima sam stalno u svjetskom vrhu. Da , i ovdje u Leipzigu sam izlagao svoje velike engleske gušane , naravno u žutoj boji.Drago mi je da si mi postavio ovo pitanje jer sam ovdje u Leipzigu za jednu kolekciju dobio 387 poena, to je

Franz sa velikim engleskim gušanom, žutim

kada se uporedi i sa kunićima, peradi, pticama i zamorcima apsolutno najbolji rezultat na cijeloj 25.EE Jubilarnoj Izložbi.Ovo je moj 31 trofej «Evroski majstor uzgoja» i sada sa sigurnošću mogu reći da mi je i najdraži u cijelokupnoj karijeri.

Kakvo je tvoje mišljenje o uzgajateljima velikih engleskih gušana u Hrvatskoj?

Još prije otprilke 14-15 godina sam prognozirao da će uzgajatelji iz Hrvatske izbiti u sam europski uzgajateljski vrh.Kao što je poznato apsolutno sam bio u pravu, na svim da tako kažem velikim izložbama (EE izložbe i evropske specijalizirane izložbe) uzgajatelji iz Hrvatske redovito su u samom vrhu i osvajaju i najveće i najvrijednije trofeje.Pa i ovdje u Leipzigu.Hrvatska ima brojne uzgajatelje velikih engleskih gušana koji imaju puno osjećaja za uzgoj ovih golubova i veoma su aktivni, rezultat nije izostao.

Kako želiš da završimo ovaj razgovor?

Ja sam u ovom trenutku previše star, ali sam izuzetno sretan što sam se odlučio za ovaj hobi, što sam se odlučio za uzgoj velikih engleskih gušana.Kroz taj hobi stekao sam brojne prijatelje u cijelom svijetu.Radostan sam što pripadam tom golubarskom krugu-golubarskoj obitelji i želim da sa svojim golubovima ostarim.

Ivica Kovač

Franz i Ingrid – uvijek zajedno

Posjet uzgajivaču norvić gušana Bernardu Bischofu iz Leipziga

Bernard Bischoff – višestruki majstor uzgoja i europski prvak

Bernard Bischoff sa norvič gušanom

Svoj odlazak na 25. Evropsku izložbu malih životinja u Leipzigu iskoristio sam ujedno da posjetim svog velikog prijatelja i jednog od najvećih uzgajivača Norvić gušana u Europi. Iako se već duže vremena dopisujemo (prilično sam popunio svoj kutak sobe namjenjen golubovima sa raznim člancima, rezultatima sa specijalkama Norvića, raznim slikama, podacima iz kluba i sl. iz oblasti istih) i dobio sam jako puno informacija o Bernardovim golubovima, njegovom golubinjaku i uspjesima na izložbama. U velikom išćekivanju nisam mogao dočekati da se malo bolje upoznam sa jednim od najvećih, ono sto je Franz Schuster za engleske velike gušane u inozemstvu, to je Bernard sa Norvićima. Pored Bernada želja mi je upoznati još jednog uzgajatelja Norvića, a to je Fila Marek iz Slovačke, a o njemu ću pisati nekom drugom prilikom.

Bernard Bischoff živi u Leipzigu, ima 55. godina i autolakirer je po zanimanju. S norvić gušanima se bavi dugih 42 godine i osvojio je sve što se osvojiti može. Još kao dječak prvo je uzgajao Hesiške gušane da bi se već nakon četri godine trajno odlučio za norviće. Prve norviće je nabavio od pokojnog Waltera Schneidera i odmah zavolio njihov temperament, živahnost i stalno napirenu najveću gušu od svih gušana. Još 1966. godine se učlanio u Njemački klub norvić gušana, gdje je puno naučio o ovoj pasmini golubovima, a 1996. godine se učlanio u Nizozemski klub norvić gušana.

U Bernardovom jatu se nalaze se bijeli i crnosrcasti norvići. Kao dadilje (što je mene jako iznenadilo) koristi staronizozemske letače sa kojima također osvaja nagrade diljem Europe. Golubinjak mu se sastoji od četri velike posebne odvojene prostorije. U jednoj su podmetači i njih ima 40 pari, a u drugoj su mužijaci, ženke i mladi golubovi. Tijekom stanke od sezone leženja ili točnije od 6. pa do 2. mjeseca mužijaci i ženke su raspareni. Bernard jako puno vremena provodi sa svojim golubovima, na najmanje njegovo „gugukanje“ sve ženke i mužijaci se napire i počnu se šepuriti pokušavajuči ostaviti što bolji dojam na nas.

Golubarnik Bernarda Bischoffa

Bernard Bischoff

Norvić gušani u izložbenim krletkama

U sezoni leženja u matičnom jatu ima spareno 20 pari gušana i prosječno godišnje dobije 60 komada mladih, a od toga 40. tak mladih ostavlja sebi za daljnji rad. Iako sam ovdje bio prvi put, Bernard mi je pokazao sve svoje stvari vezane uz golubove, golubinjak, lijekove, gnjezda i na kraju vrhunsku belgijsku hranu sa kojom hrani svoje gušane. Najviše smo se zadržali na njegovim peharima i zastavicama za sve prestižne nagrade, od Europskih majstora uzgoja, europskih šampiona, pa do najljepšeg goluba na izložbama. Svaki dio kutka Bernardove kuće ostavljao je dojam da se nelazim u okruženju istinskog zaljubljenika i pravog ljubitelja norvić gušana. Od čaša za sok, preko zidnog sata, slika na zidovima…. sve samo slike norvića i pokloni te nagrade sa izložbi. Pokazao mi je i svojih 5 pehara što ga osobito veseli preko metra visine za najveće nagrade na evropskim izložbama, te nebrojeno manjih pehara i zastavica, te ostalih priznanja.

Na moj upit gdje nabalja nove golubove radi osvježenja krvi odgovorio je u kod najvećih uzgajatelja u NCC Nizozemske.

Tijekom trajanja europske izložbe kod njega su boravili četvorica najvećih uzgajatelja i njegovi prijatelji iz NCC Nizozemske sa kojima me je i osobno upoznao. Bilo mi je jako ugodno u društvu najvećih uzgajivača pasmine golubova koju ja simpatiziram. U njegovoj garaži nalaze se 2 reda izložbenih kaveza u kojem su bili smješteni 15-tak norvića (ti kavezi ujedno služe kao i priprema za izložbe), na moj upit sto ti golubovi rade tu, on mi je odgovorio da ih poklanja svojim prijateljima Nizozemcima. Mene je jako kopkalo koliko košta takav jedan primjerak jer su golubovi bili jako dobre kvalitete, odgovorio mi je da jako puno koštaju, ali svojim prijateljima jeftino proda ili pokloni.

Bernardova gospođa Gizela je isto velika zaljubljenica u golubove, ali u staronizozemske letače sa kojima je također osvajala nagrade diljem europe. Ona se ujedno i brine o golubovima i održavanju golubinjaka kada Bernard ne stigne od svog posla.

Tako veliki uzgajatelj i tako poznati golubar, a sasvim jedan prijazan i gostoljubiv čovjek. Odnosio se prema meni kao da se znamo već mnogo godina. I tih nekoliko sati koliko smo proveli zajedno, ostao sam očaran i zadivljen sa svime, a pogotovo sa bijelim norvićima. Iako sam bio tako kratko puno toga sam naučio i vidio. Ovdje sam dobio jedno novo istkustvo i znanje. Na odlasku rezervirao sam si dva para norvića po koje ću doći na jesen. Ono što sam vidio u Bernardovom golubinjaku je nešto extra kvalitetno i mislim da ovih 1100 km od Đakova pa do Leipziga u jednom smjeru je prava sitnica za takve golubove.

Krešimir Bošković

Obrnutokrilni gušan

Porijeklo i pasminske karakteristike:

Ova pasmina gušana je dosta rasprostranjena i popularna u mnogim zemljama pa tako i kod nas. Ovog gušana Njemci nazivaju „Verkehrtflugelkropfer“ ili u prevodu „Obrnutokrilni gušan“ zbog obojenih pokrovnih pera na bijelim krilima. Smatra se jednom od najstarijih pasmina nastalih u Češkoj.

Nijemci ga prenose u Sasku i Tiringen gdje je udomaćen. U Tiringenu ga spominje Bachstein 1795. godine. Polovinom XIX stoljeća je bio poznat i kao praški svrakasti gušan.

Predak mu je staronizozemski gušan, a križan je i sa svrakastim, pomeranskim, engleskim, i francuskim gušanom. Srednje je veličine, sa tijelom od 42 do 45 cm i rasponom krila od 80 cm. Visoke noge su pokrivene gaćama dužine do 16 cm. Prosječno teži od 620 grama.

Odgoj ovog mirnog goluba ne predstavlja nikakvu poteškoću. Crna i plava grla trebaju imati gornji dio kljuna crn a doljnji dio da im je bijel. Da bi dobio gornji dio kljuna crn treba pariti grla sa lisom na ćelu, a ne sa bijelom glavom. Bijeli dio kljuna se zadržava tako ako se u bijelom perju na glavi koje dodiruje doljnji dio kljuna nema tamnih perja. Kod crvenih i žutih primjeraka ovo je mnogo jednostavnije. Da bi dobili svijetlu boju kljuna ubacujemo u uzgoj jedno grlo sa čistom bijelom glavom.

I ovog goluba često uzgajaju naši uzgajivači.

Ukupni dojam:

Velik, visokostoječi i uspravan, impozantan gušan s jakim operjanim nogama. Vrlo je živahan golub i dobro leti. Tjelo mu je vitko, 1/3 tijela mu je iza nogu, a 2/3 ispred nogu. Držanje tijela mu je koso vertikalno, ali ne toliko koliko u engleskog velikog gušana.

Pasminaska obilježja:

Glava: Glatka, uska, srednje dugačka, nešto povišenog čela, dobro zaobljenog zatiljka.
Oči: Tamne, obočnice boje mesa.
Kljun: Prilično dugačak, u bazi jak, boje mesa, kod crnih i plavih s tamnim gornjim dijelom kljuna, nosne bradavice nešto snažnije.
Vrat: Što duži to bolje, guša prilično široko postavljena, gore obilno rastegnuta.
Prsa: Ne isturena, u prijelazu ka guši poželjno nešto struka.
Leđa: Ne preširoka u ramenima, prema repu se sužavaju i oštro padaju.
Krila: Ne preširoka, ali dugačka. Vrhovi krila se dodiruju ili križaju na repu.
Rep: Ne preširok, treba sa leđima činiti, po mogućnosti, jednu pravu padajuću liniju.
Noge: Razmjerno dugačke, nikako široko stojeće, bedra isturena, orlovsko perje puno, gače, po mogućnosti, ravnomjerne, velike, pune, guste dugačke.

Obojenost:
Crni, crveni, žuti, plavi.

Boje i crtež:

Temeljna boja je bijela.Čelo je do gornjeg dijela glave obojeno s ne predugačkom lisom. Vrat, ramena, srce, leđa, prsa i rep, uključujući i pokrovno i podrepno perje su obojeni. Bjelinu sijeku oštro obojeni dijelovi 1 do 2 cm ispod prsiju i oštra linija na turu gdje počinje obojeni rep. Boja crteža srca smije biti nešto veća i prelaziti nešto niže, tako da krilni štitovi, s isto tako ograničenim dijelovima, izgleda jednako. Između obojene lise i obojenog vrata i zatiljka mora prolaziti otprilike 1 cm široka bijela štrafta. Doljni dio tijela je bijel, ostali dijelovi ravnomjerni i zasićenih boja.

Grube greške:

Zdepasta ili premala figura, prenizak stav, slaba guša, bijela leđa, preslabo operjana bedra i gaće, mat boje, nepravilan crtež.

Ocjenjivanje:

Ukupni dojam – figura – stav – guša – operjanost nogu – crtež – boja.

Veličina prstena: 11.

Literatura:

Golubovi gušani- Josip Pekanović (Sombor 1981. godine)
Standard golubova- Hrvatski savez udruga uzgajatelja malih životinja (D. Miholjac 2001. godine)
Pasemski golobi- Milan Grmek (Ljubljana 1995. godine)
Golubarstvo- Dragoslav Ilić i Milan Pajanović (Beograd 1985. godina)
Golubovi- Željko Pavičić (Osijek 1995. godina)
Golubarstvo- Željko Pavičić (Zagreb 2002. godina)
Das Buch der Kropfer- Josef Fischer (Nordwalde 1980. godine)

Uzgajatelji obrnitokrilnih gušana u Hrvatskoj:
Ivan Bojko; Sibinj, Sibinjskih žrtava 89, 035/ 425- 725
Branko Turina; Mihaljevci, Kolodvorska 7; 034/ 237 -293
Željko Pavelić; Požega, Novi Mihaljevci 62; 034/ 237- 051
Mario Šijan; Velika, Radovanci 94; 034/ 233 -324
Čehi Zoran; G. Kraljevec, Glavna 9; 040/ 866 -871

Krešimir Bošković

Obrnutokrilni gušan žuti

Posjet Somboru

Josip Pekanović

Josipa Pekanovića, poznatog i cijenjenog uzgajivača golubova, međunarodnog suca – instruktora, autora nekoliko knjiga i pisca standarda mnogih domaćih rasa golubova, upoznao sam prije desetak godina.

Živi u Somboru, gdje je i rođen 1941. godine. Završio je Ekonomski fakultet, govori nekoliko stranih jezika.

Bavi se punih 55 godina uzgojem golubova, još od svoje 11-te godine života. Od prvih dana do danas ljubav su mu indijaneri, koje uzgaja do danas.

U matici ima preko 30 pari ovih krasnih golubova u svim bojama (crna, bijela, žuta, crvena, vuga, plava, srebrena). Uzgaja engleski tip indijanera.

Putujući po Europskim državama, imao je mogućnost da obiđe mnoge velike izložbe golubova na kojima je i sam učestvovao, upoznao mnoga poznata imena u golubarstvu, a samim time stekao dragocjena iskustva i znanja u svezi uzgoja golubova.

Na moju osobnu zamolbu, da imam želju i da će mi biti velika čast da ga posjetim, razgledam njegovo prakrasno jato indijanera, koje vjerojatno rijetko gdje možete vidjeti u Europi. Želio sam osobno i direktno da popričamo o njegovom dugom, bogatom i stručnom iskustvu u golubarstvu, taj korpulentni i vitalni 66-godišnjak rado je udovoljio mojoj želji.

Uskršnji blagdani, lijepo i sunčano vrijeme, nije moglo biti bolje prilike za put.

U ponedjeljak 09. travnja 2007. godine doputovao sam u Sombor.

Ugodan, lijep i poduži razgovor napunio mi je "baterije", te dao poticaj za još uporniji rad i bavljenje uzgojem golubova. Neznam da li sam ga radije slušao ili razgledao golubarnik i volijere sa prekrasnim indijanerima.

Dosta od navedenog sam i snimio.

Poseban kuriozitet su indijaneri sa kapom. Taj tip golubova postojao je do pred II svjetski rat, a zatim je nestao. No u golubarniku sam vidio i uslikao i taj sada vrlo rijedak tip – indijanera sa kapom.

Smatram da bi bilo nekorektno a da ne napišem ono najvažnije iz životopisa gospodina Josipa Pekanovića, dakako u svezi golubarstva.

- Bio je Predsjednik stručnog odbora uzgajivača sitnih životinja u bivšoj državi.
- 1976. godine osnovana je prva škola za suce čiji je bio rukovoditelj. Te godine ispit za suce položilo je 30 kandidata i to je prva ekipa sudaca za sitne životinje i golubove. Kasnije su oni u svojim regijama obučavali ostale mlađe zainteresirane članove, od kojih danas u Hrvatskoj imamo priznate

Golubarnik Josipa Pekanovića

Indijaneri u volijeri

savezne i međunarodne suce i instruktore.

- Početkom 80-tih godina pokrenuo je časopis ODGAJIVAČ, kao glasilo uzgajivača: golubova, živine, ptica, kunića i ostalih malih životinja.

- 1975. godine u Minhenu na Europskoj izložbi, osnovan je europski klub uzgajivača indijanera. Klub je brojio 150 članova iz 13 država, a Josip Pekanović je izabran za predsjednika kluba.

-Opisao je više standarda domaćih golubova.

-Na poticaj i nagovor prijatelja golubara iz Sombora a i izvan njega, napisao je knjigu: GOLUBARSTVO SOMBORA, u kojem je nastalo pet domaćih rasa golubova.

Kolika je organiziranost, entuzijazam uzgajivača, tradicija bavljenja golubarstvom, najbolje govori činjenica, da je na relativno malom prostoru: u Vojvođanskom dijelu Bačke nastalo 27 autohtnoh rasa golubova.

Na kraju, a i to mora doći, prijateljski smo se pozdravili. Sa sobom sam ponio utiske, fotozapise, bogata saznanja i dvije prekrasne mlade golubice (naravno indijanere) radi osvježenja "krvi", te krenuo put mojih Vinkovaca.

Vidjet ćemo se vjerojatno opet ove godine, jer gospodin Pekanović izlaže u RH na izložbama u Zagrebu (gdje je i sudio) i Osijeku.

Nije propuštao priliku a da ne posjeti i golubarske izložbe u Đakovu i Vukovaru.

Na kraju me zamolio da pozdravim sve njegove poznanike i prijatelje u Hrvatskoj.

Nekima ću to osobno prenijeti, a ostali čitajući naš bilten Uzgajatelj neka to uvaže.

Đuro Bertić

Đuro Bertić i Josip Pekanović ispred golubarnika

Đuro Bertić sa svojim novim indijanerima

Crni indijaner s kapom

Studija glave indijanera s kapom

Holandska patuljasta kokoš

Ideja uzgoja:

Holandska patuljasta kokoš podrijetlom je iz Nizozemske .. Trebala bi djelovati lagano, postavljena na srednje dugačkim nogama sive boje. Na prvi pogled to je jedna mala kokica, puna temperamenta i vitalnosti. Tijelo bi trebalo biti malo i zbijeno. Kod pijetla se traži što puniji lepezasti rep. To je idealna pasmina za početnike zbog lakog uzgoja.

Oblik i obilježja:

Pijetao:

Težina: 600 g

Glava: mala i gizdava, skladno uklopljena u cjelokupni izgled

Kljun: kratak i snažan,

Oči: narančaste kod svih boja

Krijesta: jednostrana, srednje veličine, dobro narezana, uspravna

Podušnjaci: mali, okrugli, odgovarajući ukupnoj slici, bijeli

Podbradnjaci: mali i crveni

Lice: crveno i glatko

Vrat: duži, puniji, uži, te padajućeg ovjesa na leđa i ramena

Prsa: široka, puna i visoko nošena

Trup: malen, uzak ali zbijen

Leđa: široka, kratka, vratno perije je široko polegnuto po njima

Krila: mala, široka, spuštena, ne smiju dodirivati tlo

Rep: bogat, lepezast, dobro nasađen, jak

Bataci: mali,snažni, kratki, srednje operjani

Noge: srednje duge, sive boje sa 4 prsta

Veličina prstena: 11 mm

Koka:

Težina: 400 g

- po izgledu sukladna pijetlu,do spolno uvijetovanih razlika
- naspram pijetlu nešto je niža sa slabijom operjanosti vratne zavijese i ima duža leđa na koji je nasađen rep
- boja ljuske je bijela

Veličina prstena: 9 mm

još je uvijek rijetka na izložbama i ovim putem pozivam da je uzgaja veći broj uzgajatelja. Dolaze u više boja: zlatna, srebrna, narančasta, crna, srebrna, bijela, bijela i žuta kolumbija, žuta, porculanasta...

U Hrvatskoj je prisutna u samo 2 boje i to u zlatnoj i narančastoj, primjere smo mogli vidjeti na 15. Državnoj izložbi u Virovitici.

Tomislav Škrtić

Holandska patuljasta kokoš, zlatna – uzgajivača Tomislava Škrtića iz Duge

ANGORA - KUNIĆ UZGOJ I PROIZVODNJA VUNE

Angora-kunić bijeli

Zbog vrijednosti vune angora-kunić se nekad više uzgajao nego u današnje vrijeme. To što se sada ne uzgaja ili se uglavnom uzgaja u manjoj mjeri utjecalo je: nepogodna selekcija, nepravilna hranidba, nepravilno držanje i njega. Sve to su čindbenici koji su utjecali da se angora-kuniću potpuno zanemari kod mnogi prijašnji uzgajivača. Englezi su svoj sportski uzgoj angore-kunića usmjerili na proizvodnju fine i nježne angora-vune. Francuski soj angora-kunića ima grublju, čvršću vunu i pogodniju za tvorničku preradu, a sam kunić je krupniji i težio engleskog soja i daje više vune. Križanjem Engleskog i francuskog soja dobiven je «njemački soj» koji se odlikuje dobrom kvalitetom i velikom produkcijom vune. U Rusiji su selekcijom podigli kvalitetu i prinos vune, a i plodnost angora-kunića. Kod tih kunića prosječni prinos vune je 575 g. na godinu po jednom grlu. a ženka odgoji do 25 kom. mladunaca u 4 do 5 okota. Najviše se proširio uzgoj angora-kunića u bijeloj boji, jer se većina odjevni predmeta izrađivala od bijele angora-vune. Ona je pogodna i za bojanje i izradu raznih pomodnih noviteta. Za tu svrhu odabiru se kožice starijih grla angora-kunića, gdje prednost ima Francuski soj. No angora-kunić se uzgaja još i u drugim bojama. Kao na primjer u plavoj i sivoj boji, ali ta krzna su manje vrijedna. Vuna bijelog angora-kunića je na cijeni i ona se upotrebljava zbog svoje mekoće, finoće i jačine za izradu dječje sportske odječe te drugih odjevni predmeta. Odjeća je općenito lagana. Kako u posljednje vrijeme cijena vune angora-kunića pada jer na tržištu odjevnih predmeta prevladava odjeća od prirodnih i sintetički vlakana, angora-kunić se usmjerava na uzgoj ne samo radi vune već i radi mesa u komercijalne svrhe. Dobrim uzgojem kod ove pasmine se postiže **3,6** kg. težine po grlu u koliko se uzgaja u komercijalne svrhe.

IZLOŽBENA GRLA

1. Krzno je specifičnog svojstva i pokriva oblik tijela te mu daje pun i okrugli izgled. Zato se kod ocjenjivanja moramo služiti opipom. Tijelo je lagano opruženo, valjkasto i mišićavo. Noge su srednje dužine i snažne. Glava je široka i priliježe tijesno uz tijelo. Uši su mesnate i nošene uspravno. Kod starijih ženki lijepo oblikovan podbradak je dozvoljen.

2. Ocjenjivanje težine:

kg	**2,5**	**3,00**	**3,5 - 5,00**
←najveća težina			
bodova	**8**	**9**	**10**

3. Vunica mora pokrivati cijelo tijelo, uključujući trbuh i biti svuda jednako gusta. Izložbene životinje moraju imati najmanje **6** cm duljinu dlake. Kao idealna duljina dlake je **8** cm.

4. Prevladavajuća vunica sastoji se od: svilenasto mekane, guste vunene dlake. između vunice i pokrovne dlake nalazi se vunasto runo koje nadvisuju vunicu i završava nježnim vršcima. Osjeta dlaka je u svojem sastavu ravna i ispoljava se sa snažnim vršcima iz vunenog runa.

5. Pasminska obilježja su: pramen na čelu, na ušima, podušnjaci i pokrivene noge. ova su obilježja izraženija kod mužjaka.

6. Boja je bijela. zbog velike duljine i gustoće smije davati lagani odsjaj boje slonove kosti. Boja očiju i nokata mora odgovarati albino tipu. Osim bijeli dozvoljene su sve ostale jednobojne životinje. Ocjenjuju se po propisima, a treba paziti na tamniji odsjaj i kraću obraštenost stava, ušiju, glave i nogu.

7. Vidi opće propise.

Lagane greške: Premalo gusta vunica, nejednoličan rast vune, slijepljenost vune (filc), preobilna osjata dlaka, premalo vunice, prenježna pamučna vuna, loša pasminsko obilježja. Ostalo vidi opće propise.

Teške greške: Duljina dlake kraća od **6** cm, velika ogoljela mjesta na zadnjim nogama, jako rijetka vuna, velika zapletenost vune (filc), pomanjkanje valovitosti, prevladavanje osjatosti. Pomanjkanje jednog ili više pasminskih obilježja (isključuje se francuski i švicarski uzgoj). Ostalo vidi opće propise.

Angora-kunić sivi

GRAĐA I RAST ANGORA-VUNE

Glavni proizvod ovog kunića je «dlaka», koja se zbog svoje finoće općenito naziva «vuna» Vrijednost vune zavisi o gustoći i finoći vunske (dlačne) niti. U krznu angora-kunića ima zapravo tri vrste dlačnih niti, što se može vidjeti i prostim okom.

Osjete dlake su najduže, ravne, bez valovitosti i sa odebljalim vršcima. Ta vrsta dlake svojom dužinom nadvisuje čitavo krzno i daje uporište mekanim vunastim dlakama., pa se tako sprečava njihovo zaplitanje.

Osjatovunasta dlaka, koja nešto niža od osjete, a po građi je na prijelazu između valovitih vunastih i glatkih osjatih dlaka. U donjem je dijelu po finoći i valovitosti slična vunastoj dlaci, a gornji dio joj je gladak i odebljao, kao u osjete dlake. Ta vrsta dlake je gusto pomiješana s vunastom dlakom.

Vunasta dlaka (vunica, pahuljice) potpuno je mekana, valovita i pahuljastog izgleda. Dužina joj je oko 2/3 osjete dlake i prilično je visoka prema visini te dlake ostalih kunića. Debljina te dlake iznosi 1/100 i 1/200 mm. Ta dlaka je najtanja, najfinija i najmekanija u krznu angora-kunića, a sjaj joj je svilenast. Vunasta daka je valovita i stvara lijepe i pune pahuljice. Valovitost i vunaste i osjatovunaste dlake je karakteristika angora-kunića, ali je to svojstvo nejednako izraženo u raznih primjeraka, pa se javljaju primjerci s jako valovitom a i primjerci sa slabo valovitom dlakom. Ako je vunasta dlaka gušća i finija, onda su i valovi dlaka jednoličniji i gušće poredani jedan uz drugog, što se vidi već i prostim okom, a još bolje povećalom.

Krzno angora-kunića je vrjednije ako ima više vunastih a manje osjatih dlaka. Omjer osjatih i vunastih dlaka obično je 1:50. Vrjedniji su angora-kunići s gustom donjom (vunastom) dlakom, jer su i to najbolji proizvođači vune.

Vuna angora-kunića doseže duljinu od 5,5 – 8,7 cm u vremenu od 3 do 4 mjeseca, ili približno 2,5 cm na mjesec ako se kunići pravilno hrane i njeguju.

Angora-kunići se neprestano linjaju, što je karakteristično samo za angora-kuniće, gdje dlaka ispada tijekom cijele godine, a ne samo u jesen i proljeće kao kod drugih pasmina. Takovo linjanje se iskorištava sakupljanjem angora-vune.

DRŽANJE I HRANIDBA ANGORA-KUNIĆA

Angora-kuniće, naročito rasplodne mužjake i ženke, preporučuje se držati u pojedinačnim kavezima koji su tako konstruirani da ne dolaze do zaplitanja, onečišćenja i obojenja vune. Na kaveze za angora-kuniće jasle za sijeno se stavljaju s vanjske strane tako da hrana ne strši iznad kunića, da se vuna ne prlja. Pod kaveza treba biti rešetkast, da se spriječi prljanje vune i invadiranje unutarnjim parazitima. Svi dijelovi kaveza moraju biti glatki, da se vuna ne zapliće i ne zapinje o dijelove kaveza. Žičani dijelovi moraju biti pocinčani, da ne hrđaju i ne oboje angora-vunu.

Kod hranidbe angora-kunića treba voditi računa da se zadovolje uz uzdržane potrebe i potrebe za razvoj, reprodukciju i proizvodnju vune. Slabije hranjeni kunići imat će znatno tanju vunu, nejednolične debljine, a i obraslost vunom neće biti jednolika po čitavom tijelu. . Nakon šišanja angora-kuniće treba pojačano hraniti, naročito

Lisičasti – kunić sivi

hranom koja obiluje s puno bjelančevina radi novog porasta vune (dlake), a pred šišanje hranu smanjiti.

ČEŠLJANJE I ŠIŠANJE ANGORA-KUNIĆA

Krzno, pokrov angora-kunića sastavljeno je od finih vunasti i dužih osjatih dlaka, koje se lako zamrse. Pokrov treba držati u redu i redovito ga lagano četkati da se dlake ne zapletu, tako da ne pokvare izgled krzna i kvalitetu vune.

U određenim vremenskim razmacima vunu treba šišati ili čupati. Za češljanje , čupanje i šišanje treba ovaj pribor:

- stol visok do pasa s radnom površinom 30X60 cm;
- običan drveni češalj;
- četka s pojedinačnim čeličnim čekinjama namještenim u gumi;
- škare slične brijačkim, a za veći broj kunića i električni šišač;
- metar (ravnalo) ili centimetar za mjerenje dužine vune i posudu s pregradama za svaki stupanj vune;

Angora-kunić se mora češće češljati da se vuna ne zaplete i tako stvore tzv. čvorove. Četkanje i češljanje treba započeti kod mladih kunića već u dobi od pet (5) tjedana. češljanje angora-kunića se preporuča svaka 3 do 4 dana. Kod nekih kunića dlaka se ne zamrsi lako tako da se kod njih četkanje izvodi svaki 10 do 14 dana. Pri češljanju treba najprije odrezati sve zaprljane dijelove vune, a svu iščetkanu i isčešljanu vunu treba spremiti odmah u pripremljene kutije.

ŠIŠANJE ILI STRIŽENJE

Šišanje angora-kunića se poduzima kad im je dlaka duga 7 do 8 cm i provodi se obično svakih 12 tjedana. Šiša se 4 puta godišnje jer na taj način kunić daje najviši prinos vune, nego da se šišanje izvodi 3 puta godišnje. Šiša se polako i oprezno od repa prema glavi i od stazice prema trbuhu s obje strane. Pojedini uzgajivači s iskustvom šišanja ovu radnju kod jednog kunića mogu obavit za 10 do 15 minuta. Izvježbana osoba na dan može ošišat i 16 do 20 grla i tako skinuti oko 4 kg vune. Poslije šišanja kunića treba lagano iščetkati, da se izravna dlaka i spriječi stvaranje kuštravosti novog krzna. Najviše i najfiniju vunu daju kastrirana muška grla, pogotovo ako se drže u zasebnim kavezima velikim 50x50 cm i visokim 75 cm. Najbolja vuna je u jesen jer zbog obilnije hrane i niže vanjske temperature vuna brže i jednolično raste i tako postaje gušća. U područjima s jakom zimom šišanje treba izbjegavati, za vrijeme jako hladnih dana.

LISIČASTI – KUNIĆ

Uz mnogo napora i mnogih provedenih križanja raznih pasmina uspio je uzgoj lisičastog kunića. Sad se nastoje ta svojstva ustaliti, tako da je težina grla 3 do 4 kg. Dužina dlake je 6 do 7 cm, a dlaka je čvrsta s gustom donjom dlakom. Križanjem srebrnastih kunića s angora-kunićem nastao je lisičasti kunić boje srebrne lisice, s dosta grubom i sjajnom dlakom. Prema američkim standardima težina mu je oko 5 kg. Krzno mu je cijenjeno, meso ukusno i prilično je omiljen na izložbama. Križanjem bijelog orijaša s angora-kunićem nastao je bijeli soj lisičastog kunića, poput bijele polarne lisice. Mlada grla bijelog lisičastog kunića imaju nježnu bijelu dlaku koja nakon linjanja postaje grublja i u dobi od 9 mjeseci dobiva svoj pravi sjaj. Križanjem bečkog plavog kunića s angora-kunićem nastao je plavi soj lisičastog kunića, kao plava lisica. Križanjem kunića boje zeca s angora-kunićem uzgojeni su kunići u boji normalne lisičje dlake. Pojavljuju se sojevi u crnoj, smeđoj, sivoj i činčilastoj boji.

Dakle iz svega ovoga izloženog vidljivo je da svaki soj lisičastog

kunića je dobiven spomenutim pasminama, ali uvijek križanjem s angora- kunićem.

IZLOŽBENA GRLA

1. Oblik tijela je dobro zbijen i snažan, širokih prsa i stražnjeg dijela tijela. Noge su srednje jačine. Glava je kratka i snažna s mesnatim i dobro obraštenim ušima.

2. Ocjenjivanje težine:

kg	**2,50**	**2,75**	**3,00 – 4,00**
←najveća težina			
bodova	**8**	**9**	**10**

3. Krzno je gusto i puno jednoličnih dlaka dugih 5 do 6 cm i jako guste vunice. Glava, uši i noge normalno su dlakave.

4. Ima pokrov dugačak 6 do 7 cm bez valovitosti koji naglašava lisičasti karakter krzna.

Ocjenjivanje težine:

kg	**1,00**	**1,05**	**1,10 – 1,35**	**do 1,50**
bodova	**8**	**9**	**10**	**9**

Tablica ocjenjivanja širine čela:

MUŽJAK		ŽENKA	
Širina (mm)	bodova	Širina (mm)	bodova
55	15	53	15
53	14,5	51	14,5
51	14	49	14
49	13,5	47	13,5
47	13	44	13
44	12,5	40	12,5
40	12	38	12
Ispod 40	NO	Ispod 38	NO

Patuljasti lisičasti kunić

Lisičasti – kunić bijeli

KRATKODLAKE PASMINE KUNIĆA

NASTANAK PASMINE

U tu skupinu kunića svrstane su pasmine čija je dlaka dugačka 15 do 20 mm. Sve pasmine kunića, osim dugodlakih, mogu se križanjem prevesti u kratkodlake. Križanjem kratkodlakog mužjaka s ženkom normalnog krzna u prvoj generaciji, dobije se već potomstvo normalno duge dlake, a međusobnim parenjem tih potomaka, tj. u drugoj generaciji, dobije se već potomstvo s kratkom dlakom i to jedna četvrtina potomaka. To potomstvo kratke dlake međusobnim parenjem daje dalje samo potomstvo kratke dlake. Kratkodlaki kunići pareni s kunićima duge dlake daju potomstvo normalnog krzna. Kratkodlaki križanci, nastali križanjem neke pasmine kratkodlakim (reks) kunićem zadržali su boju i oblik upotrijebljene pasmine, a kratku dlaku su dobili od reksa. Takvom se kuniću na kraju naziva pasmine dodaje sufiks «reks» što znači da

kunić ima boju i svojstva te pasmine, ali je kratkodlaki. Spajanjem boje određene pasmine s reks- krznom prilično je jednostavno, ali za poboljšanje boje proizvedenog reksa može trebati prilično vremena. Osobina reksa odražava se u skraćivanju zaštitnih dlaka sve do ispod ravnine ili u ravnini s temeljnim krznom, što daje izvanredno krzno s vrlo kratkom gustom dlakom koja je pod opipom poput baršuna (samta). Reks-krzna su glatka, ali postoje i dva tipa reks-kunića: astreks i oposumreks, čija su krzna kovrčava, odnosno valovita.

Reks-krzna komercijalno su najvrednija u krznarstvu, jer pri obradi otpada bojenje i šišanje dlake, pa kožice ostaju čvršća i trajnija. Od takovog krzna odjevni predmeti ostaju u upotrebi razmjerno dugo vremena. Dobro reks-krzno obično postiže više od dvostruke cijene normalnog krzna. Najcjenjenije je krzno od potpuno razvijenih reksa u dobi od 6 do 7 mjeseci, u pravilu 8 mjeseci tako da ih treba skidati na vrijeme. Odrastao kunić postiže težinu između 2,5 i 5 kg, a grla ispod 2,5 kg se isključuju iz rasploda. Kad se skine krzno ,truplo odraslog kunića važe oko 2,6 kg i meso je prikladno za ljudsku upotrebu. Meso reks-pasmine za razliku od drugih je crvenkaste boje. U toj pasminskoj skupini u današnje vrijeme najpoznatiji su: plavi rex, kastor-rex, činčila-rex, bijeli-rex, dalmatinski-rex, slovački-rex, ren-rex, sivi-rex, lux-rex, opaljeni-rex, kuna-rex, ruski-rex i patuljasti-rex.

"Sve ove pasmine rex-kunića možete naći u Hrvatskom standardu kunića, i doznati još više o njima"

Branko Lončar

nastavak u sljedečm broju...

Kanarinci boje - Eumski kanarinci

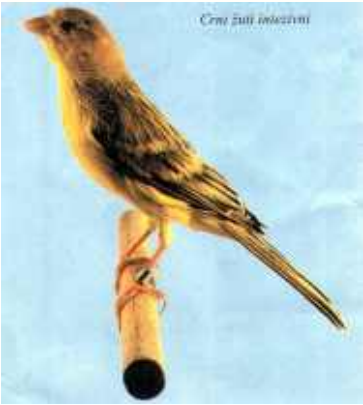

Mutacija pod nazivom eumska je mutacija kanarinaca boje novijeg datuma, a po redoslijedu nastajanja i priznanja nosi po COM ključu oznaku broj 8.

Karakteristika eumske mutacije je melaninski crtež crne do tamno sive boje. Smeđi melanini su potpuno reducirani, tako da je vidljiva samo tamna boja dviju nijansi crne i sive. Feo melanini su potpuno nestali. Najbolje je uočljiv melaninski crtež na sredini pokrovnog perja na leđima. Eumsku mutaciju je najjednostavnije pojasniti i usporediti s dobro poznatom satenskom mutacijom. Kod nje se radi o sličnoj pojavi, s tom razlikom što imamo ptice u crno smeđoj i ahatnoj seriji. U eumskoj mutaciji ispoljava se eumelaninska boja od crne do sive, dok je u satenskih crna boja u potpunosti reducirana. Oči su, kao i u satenskih, crvene ali je nijansa crvene boje dosta tamnija.

Melaninski crtež koji se ispoljava na eumskim pticama po rasporedu je sličan crtežu satenskih ptica, s tom razlikom što je crne boje (ne toliko taman kao u klasičnih ptica te serije, prije bi se reklo razrijeđene crne boje). Crtež je nešto kraći i uži, a nalazi se na sredini pokrovnog perja leđa. Nešto je manje zastupljen na bokovima, glavi i vratu, iako je prisutan i dobro uočljiv. Zbog redukcije smeđih melanina rubovi pera nisu melaninski obojeni.

Nasljeđivanje eumskih kanarinaca je recesivno i nije spolno vezano. Tipični primjerci su u crnoj i ahatnoj seriji.

Crni eumski kanarinci imaju melaninski crtež crne do tamnosive boje. Crtež je dobro

uočljiv na leđima, bokovima i glavi. Po svom melaninskom izgledu podsjeća na crtež lošeg intenzivnog normalnog ahata, s tom razlikom što je crtež kraći i tanji te nema karakteristične brkove ahatnih ptica. Oči su tamnocrvene boje. Rožnati dijelovi, noge i nokti su boje mesa. Paperje je crno sive boje.
Najčešće greške su: slab kontrast između osnovne boje i melaninskog crteža, nepostojanje bočnog crteža, slabiji crtež glave.
Ahatni eumski kanarinac je skoro identičan pticama crne serije. Ima nešto manje izražen melaninski crtež, naročito smanjen na bokovima i glavi. Nijansa boje oka je nešto svjetlija. Najveća je razlika u boji perja koje je svjetlije nego u ptica crne serije. Fenotipski dobra ahatna ptica i loša crna ptica lako se mogu zamjeniti. Najlakše ih je razlikovati po broju paperja. Na ovo je potrebno obratiti posebnu pozornost pri likom sastavljanja kolekcija.
Najčešće greške su: slab kontrast između osnovne boje melaninskog crteža, nepostojanje bočnog crteža, nepostojanje crteža glave.
Smeđe i izabelne eumske ptice nemaju melaninskog crteža i nisu takmičarske ptice.

Danas eumskih kanarinaca imamo u svim lipokromskim bojama. Na izložbama u inozemstvu su dosta brojne, dok su u nas malo zastupljene. Najatraktivnije su ptice u žutoj i bijeloj lipokromskoj boji, a naročito su atraktivne mozaične ptice. U crvenih ptica, iako su dosta zastupljene, crvena boja nepovoljno djeluje na vizualni izgled melaninskog crteža pa na tim pticama crtež nije toliko atraktivan.
U uzgoju eumskih ptica vrijede sva pravila uzgoja kao i za ostale kanarince boje. Treba imati na umu da su takmičarske ptice one crne i ahatne serije, te na uzgoju tih serija bazirati uzgoj eumskih ptica. Naravno da je potrebno obratiti pozornost na osnovnu lipokromsku boju i nasljeđivanje te boje. Nije poželjno miješati crvenu i žutu boju, kao ni ostale kombinacije boja. U pogledu intenziteta jedino je ispravno parenje intenzivni x neintenzivni.
Postoje tri kombinacije parenja eumskih kanarinaca:
-eumski x eumski = 100 % eumskih
-eumski x nositelj eumskog = 50 % eumskih + 50 % nositelja eumskih
-nositelj eumskog x nositelj eumskog = 25% eumskih + 50% nositelja eumskih +25% klasičnih
Preporučio bih uzgoj ptica u crnoj ili ahatnoj serijipreko nositelja. Ptice ove mutacije neće u dogledno vrijeme zauzeti značajno mjesto u hibridokultora jer smatram da parenje sa ovim pticama ne unosi nikakvu značajnu novinu u uzgoju hibrida. Eumske kanarince nije poželjno pariti s kanarincima ostalih mutacija.

Ivan Ćubelić

PTICE,EGZOTE,PAPAGAJI,KRLETKE...

Ono što me najviše iznenadilo kada sam prvi puta bio na golubarskoj tržnici u Pekingu,je to da nije bilo papiga-tigrica koje su preplavile cijeli svijet. Kada sam obavio golubarsku «inspekciju» za vrijeme moga drugoga posjeta odlučio sam potražiti starog Kineza kod kojeg sam prošli puta kupio hranilicu i pojilicu za ptice od porculana. Sjećam se dobro, sav se bio pretvorio u klupko, vjerovatno da hladnoći ostavi što manje površine. Ali onda je bio studeni, a sada je sredina rujna.
Vjerovatno i ovdje važi pravilo da je rujan najbolji mjesec u svakom pogledu? Pronašao sam ga, naravno bio je na istom mjestu, bio je veseo i neobično živahan, krepak a i «dućan» je bio načićkan robom. Rado se fotografirao sa mnom, a ja sam iskoristio priliku da obogatim svoju zbirku pojilica i hranilica od porculana.
Zatim sam pošao u obilazak toga dijela gdje su se smjestili ptičari. Bilo je poprilično posjetilaca, dosta se i kupovalo. Naravno sada sam pronašao i papige-tigrice, bilo je i egzota, ali i pripitomljenih ptica iz prirode. Prošli puta mi je bilo zabranjeno da ih fotografiram, ipak sam krišom tada napravio nekoliko fotografija krletki i u njima ptice. Fotografije obzirom na uvjete nisu baš onakve kakve sam ja želio, ali ako se malo bolje pogleda u krletkama se vide ptice. Tada sam vidio ptice na lančiću, ali ćim sam krenuo rukom prema fotoaparatu upozoren sam da se ne šalim ni slučajno da bi ih fotografirao.
Upozorenje nije baš bilo ljubazno pa sam odmah i odustao. Ovoga

Stari Kinez u sredini

Zar nije fantastična

Egzote i papagaji na tržnici

puta sam razradio bolju taktiku. Ja sam išao naprije,d a sin sa fotoaparatom iza mene, tako da sam u nekim situacijama mu služio kao zaklon pa je on mogao nesmetano napraviti po neku interesantnu fotografiju. Najviše je bilo krletki od tradicionalnog materijala-bambusa, i to u dijapazonu od patuljastih do onih velikih, naravno svi su bili ukrašeni sa porculanskim pojilicama i hranilicama. Ovaj prilog sam i zamislio napraviti kao fotoreportažu, ipak dobra fotografija sama za sebe najbolje govori. Nažalost, ima jedna fotografija na kojoj se nalazi velika krletka i ptica u njoj, želio sam dobiti više informacija o ptici, ali , nažalost nisam uspio. Lijep, sunćan, rujanski dan izmamio je brojne ljubitelje malih životinja na tržnicu, najviše su se kupovale krletke, pa zatim krletke sa malim pticama ili malo većim crne boje, hrana, vitamini.To uopće nije ćudno jer kada bolje pogledate po Pekingu na mnogim balkonima ćete vidjeti ptice.

Na kraju morate mi vjerovati da Kina i Peking nude mnoge povijesne znamenitosti i da sam ih posjetio sa posebnim uzbuđenjem, ali ni avantura koju sam poduzeo u potrazi za golubovima, pticama, i posebno neponovljivim sviralama isto je tako bila uzbuđujuća. Šta dalje:volio bih još jedanput uputiti se u Peking, i Kinu, ali bih volio nešto još više da na primjer sretnem jednog majstora koji pravi svirale pa možda i jednog koji pravi krletke, da vidim kojim alatima se to radi, koji su materijali za koji dio, koju su istinske tajne toga majstorstva. Da još jedanput dođem ovdje na golubarsku tržnicu i da još jedanput uživam, uživam.. Peking se gradi, i to i u visinu i u širinu, golubarska tržnica onakva kakva je sada , originalna i autentična po mojoj procijeni neće još dugo trajati.I zato bi trebalo ućiniti napor i još jedanput krenuti putem svile.

Ivica Kovač

Posjet uzgajatelju Danijelu Platiši

Jednog popodneva Josip Pleskalt i ja uputili smo se u posjet jednom od većih uzgajatelja malih životinja u Bjelovaru. Danijel koji je predsjednik naše udruge uzgajatelja malih životinja «Mali uzgajatelj» Bjelovar, poveo nas je u obilazak svojih volijera.

Samim dolaskom u dvorište vide se volijere s tigricama. U svakoj od volijera nalazi se nekoliko parova tigrica u istoj boji, takvih volijera ima nekoliko a prevladavaju zelena, plava i siva boja.

Zatim slijedi velika volijera s nimfama, gdje se nalazi jato od otprilike 40 ptica, i takav uzgoj u jatu pokazuje vrlo dobre uzgojne rezultate. Najčešće boje ptica koje se nalaze u jatu su siva bez obilježja, harlekin, perlasta ali se mogu naći bijela, žuta i ostale rjeđe boje.

Osim uzgoja u jatu Danijel ima i desetak volijera sa po dva para nimfi, što je također pokazalo dobre rezultate u uzgoju.

Njegov uzgoj se uglavnom bazira na uzgoju tigrica i nimfi, ali tu se nalazi i velik broj srednje velikih papiga, kao što su: mali aleksandar, bernard, penant, kina papagaj, rozele, pjevajući i agapornisi.

Najviše su nas se dojmili mali aleksandri i rozele u raznim mutacijama boja. Tako se mogu naći primjerci dvobojnih aleksandri (plavo-bijeli, žuto-bijeli i sivo-bijeli), rozele u lutino i crvenotjeloj mutaciji te penante u plavoj i žutoj mutaciji. Danijel je istaknuo kako su njemu najdraži kina papagaji i bernardi.

U Danijelovom uzgoju nalaze se još i novozelandski i kalifornijski kunići.

Dražen Biličić i Josip Pleskalt

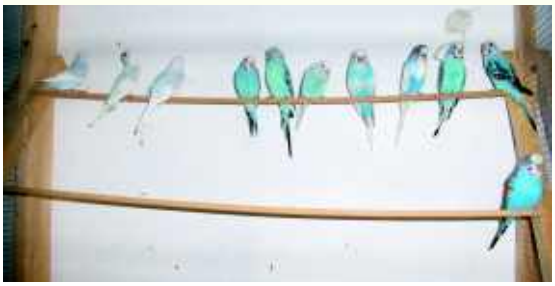

Jato plavih tigrica

Tek izležene tigrice

Nimfe u jatu

Nimfe stare 3 tjedna

Penante s mladima

Aleksandri u mutacijama

Danijel Platiša i Josip Pleskalt pored volijera

Rozele u mutacijama

Pjevajuće papige

Kunićarnik

U SPOMEN

VELIMIR DOMJAN

Nakon duge i teške bolesti, u svojoj 61. godini, napustio nas je naš član, nadasve cijenjeni čovijek, golubar, zaljubljenik u male životinje, druženje i jedan od osnivača naše Udruge.

Kao osnivač, dugogodišnji aktivni član, a poslije i počasni član naše Udruge „Trešnjevke“ Zagreb, do zadnjeg je trena s nama dijelio svoje slobodno vrijeme i trenutke golubarske radosti sa svojim štitastim lepezanima u svim bojama i zagrebačkim prevtačima. Njegov veseli duh i druželjubivost ostati će u sjećanju svih članova naše Udruge.

Hvala mu za sve što je učinio za Udrugu i golubarstvo. S radošću ćemo se sjećati njegovog lika i prijateljskih trenutaka druženja. Neka mu je vječna slava.

UUMZ“TREŠNJEVKA“ZAGREB

In liebevoller Erinnerung

an Herrn

Karl Ivanović
Öcsi

geboren am 24. 12. 1938

gestorben am 31. 12. 2006

Die Menschen bauen zu viele Mauern und zu wenig Brücken.
Isaac Newton

UZGAJIVAČ ČISTOKRVNIH KUNIĆA I GOLUBOVA

HRVATSKI VELIKI BIJELO OPALJENI I GOLUBOVA SISAČKIH PREVRTAČA

Nenad FILJAK
Pavla Radića 93
VIROVITICA
Mob.: 098/ 805-187

Branko Musić
Uzgajatelj visoko kvalitetnih zecolikih kunića s uvoznim rasplodnim materijalom

Krstova 13
31000 OSIJEK
HRVATSKA
tel:+385 (031) 503-572
mob:091-503-3187
fax:031/ 503 - 914

Kos Zlatko
Prodajem zagrebačke
i bačke prevrtače

Hrasče
Hrasčanska 39 N. Zagreb
Mob. 091/535 89 45

•Papige – mlade pennantove rozele (P. elegans. Nigrescens) u crvenoj boji i višebojne rozele (P. eximius) u izvornoj boji prodajem. Tel: 091 536 1009

•Prodajem ukrasne fazane – plavoušate mikado, eliot, prelat ženke, dijamantne sedlaste itd. Zvonko Sušenka, tel: 031 381 214, mob: 091 723 7066

•Prodajem kingove vrhunske kvalitete (bijele, plave, dom. crvene), kao i kokoši hrvatice iz šampionskog jata. Josip Šimunović, D. Miholjac, tel: 031 631 075

•Prodajem tri para karijera , Pavin Vladimir, D. Miholjac, tel 031 632 669, mob: 098 412 906.

•Prodajem plave engleske gušane (5-6 pari) vrhunske kvalitete i vukovarske kokošate golubove, Zlatko Menges, Vukovar, Mob: 098/253-212

• Prodajem ovnolike kuniće, uvoz Njemačka, tel: 01 2881 342 i 098 863 022, Benci Miro, Dječja 25, Ivanić Grad.

• Kupujem fazana himalajskog monala (glanc) ponude na tel: 098 438 237

• Prodajem 5 pari plavih, 2 para bijelih i 2 para žutih engleskih gušana. Zlatko Menges, Vukovar, tel: 098 253 212 .

• Uzgajam i prodajem - golubove: pomeranske gušane plave i špricane, zagrebačke prevrtače bijele i srcaste. Perad: posavska kukmasta kokoš, jaja šaljem poštom. Kuniće: orijaške šarce i divlje kuniće. Josip Bertinovec, Lonjica 313., tel: 01 2724 100.

• Prodajem brnske gušane crne, plave i žute. Paunaše bijele, crne i crno štitaste
Vrbanić Mate, Ludbreg, tel: 042 815 070, mob: 095 818 6434

•Prodajem tijekom cijele godine brodske prevrtače i svim bojama i bačke prevrtače u bijeloj boji, Marko Kutlić, Zagrebačka 33, Ivaničko Graberje, Mob: 091/113-26-98

• Prodajem tijekom cijele godine, perikere u svim bojama, Tel. 031/632-669, Mob: 098/412-906, Pavin

- Prodajem ovnolike kuniće u svim bojama i pomeranske crne gušane. Veronika Jagičić, Ptičekova 7, Tel. 098/1604-115